

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 78/2024
VAŠE ZNAČKA:
DNE: 13. listopadu 2024

Vážený pan

Vážený pane [REDAKCE],

k Vaší žádosti došlé soudu dne 7. 11. 2024 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, Vám poskytujeme rozsudky Okresního soudu v Prachaticích č. j. 3 T 199/2022-319 a č. j. 3 T 46/2021-741 v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Milada Trůblová
místopředsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. prosince 2021 v senátu složeném z JUDr. Petra Kolbana, jakožto předsedy senátu, a přísedících Aleny Jakšové a Jaroslavy Nohové,

takto:

Obžalovaní

[redacted],
narozený [redacted], invalidní důchodce, trvale bytem [redacted]
[redacted], nyní bytem a adresa pro doručování [redacted],

a

[redacted],
narozený [redacted], starobní důchodce, trvale bytem [redacted],
nyní bytem [redacted],

se uznávají vinnými, že

v době nejméně od [redacted] do [redacted] v prostorách zemědělské usedlosti na adrese [redacted], okres [redacted], a na příslušných pozemcích, společně chovali v nevhodných podmínkách větší počet zvířat, konkrétně koní, koček, holubů a psů, kterým nezajistili potřebnou výživu, přístup k napájecí vodě, dostatečný životní prostor, odpovídající zoohygienické podmínky ani adekvátní veterinární péči, protože byla chovaná zvířata vystavena dlouhodobému hladovění či podvýživě a dehydrataci, trpěla nedostatkem přirozeného pohybu, prostory určené k jejich chovu neposkytovaly daným jedincům přiměřené podmínky pro zajištění biologických potřeb a pro zachování fyziologických funkcí, když

- 15 koní a poníků bylo v rozporu s § 5 písm. q) ve spojení s přílohou č. 3 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, ve znění pozdějších předpisů, ustájeno v pouhých 8 boxech, každý z nich o výměře 11,076 m², protože neměli dostatek prostoru, přičemž v boxu číslo 3 byli ustájeni tři koně, v boxu číslo 4 dva koně, v boxu číslo 5 tři koně a v boxu číslo 6 dva koně, boxy byly tmavé, neosvětlené, bez napájecí vody, krmiva a podestýlky,
- 11 koní a poníků bylo umístěno v rozbahněných výbězích, v nichž se nacházely předměty, o které se koně mohli poranit, zde umístění koně neměli přístup k napájecí vodě ani ke krmivu a neměli možnost odpočinku na suchém a čistém místě,
- 6 koček bylo drženo v chladné, tmavé předsíni, ve třech prostorově nedostačujících výbězích o rozměrech 0,78 m délky, 0,6 m šířky a 0,59 m, 0,46 m a 0,42 m výšky, s boudami o rozměru 0,36 m délky, 0,6 m šířky a 0,3 m výšky, tyto prostory nebyly osvětlené, kočky v nich neměly k dispozici napájecí vodu, krmivo ani vhodné a klidné místo pro toaletu, podestýlka byla tvořena novinami, které byly znečištěny výkaly, a chovaným kočkám nebyl umožněn nezbytný volný neomezený pohyb, nebyly dodržovány zoohygienické podmínky pro jejich chov a veterinární péče jim nebyla poskytována v odpovídajícím rozsahu,
- holubi byli drženi ve voliérách, králíkárnách a klecích znečištěných mimo jiné nánosy starého i čerstvého trusu, neměli přístup k napájecí vodě, vodě ke koupeli ani ke krmivu, zde umístěné nádoby na krmivo byly znečištěné trusem, holubi neměli k dispozici dostatečný prostor pro prolet, zoohygienické podmínky pro jejich chov nebyly dodržovány a veterinární péče jim nebyla poskytována v odpovídajícím rozsahu,
- 13 psů malých plemen bylo chováno ve venkovních koticích bez podestýlky, znečištěných zčásti již plesnivějícím trusem, psi neměli přístup k napájecí vodě, misky na krmivo byly prázdné, špinavé, některé obsahovaly moč,
- 2 psi malých plemen byli chováni v koupelně obytné budovy, v prostorově nedostatečném ohrazeném prostoru o rozměru 1,5 m x 0,5 m, který byl vystlaný novinami nasáklými močí, bez přístupu k napájecí vodě a krmivu,

přičemž neuspokojivé podmínky chovu přímo ohrožovaly život zvířat a způsobovaly jim vážná poškození zdraví, zejména podvýživu, poškození pohybového aparátu nebo dýchacích cest, dermatologické či neurologické obtíže nebo patologie na zažívacím traktu, následkem čehož zvířata trpěla bolestí a v souvislosti s tím rovněž psychicky strádala, a nevyhovující zoohygienické podmínky dále zapříčinily trvalou skleslost, depresi a inapetenci u nejméně 18 holubů,

a z těchto důvodů bylo rozhodnutí Městského úřadu [redacted], Odboru životního prostředí ze dne [redacted], č.j. [redacted] a [redacted], nařízeno umístění do předběžné náhradní péče ve vztahu k následujícím zvířatům, u nichž byla zjištěna níže popsaná poškození zdraví:

koně – majitel [redacted]:

1. Bára – výžeh [redacted], nar. [redacted], klisna, zjištěno: BCS 1,5 (podvýživa až výrazná vyhublost), nekvalitní srst, na několika místech poranění od pokousání, přerostlá kopyta, neléčená měsíční slepota, prominující vřed na levém oku, bilaterální slepota,

2. Adra – výžeh [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), olysalé končetiny v oblasti metakarpů a metatarsů, matná srst, místy s oděrkami,
3. Myjava – výžeh [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 2 (výrazná vyhublost), velmi špatná srst, v oblasti hřbetu a kohoutku erytém, přítomnost střevních parazitů
4. Amor – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 2,5 (výrazná vyhublost až vyhublost), velmi znečištěná a matná srst, kapří propadlý hřbet, deformace hrtanu, pupeční kýla (branka 5 cm),
5. Markýza – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), zjevné jizvy po pokousání na krku, biochemický screening svědčí o glukoneogenezi,
6. Meran – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), velmi propadlá záď, ochablé pánevní končetiny, zplstnatělá hříva,
7. Železník – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 2 (výrazná vyhublost), zanedbaná hříva, kštice i ocas, dermatitis, zranění na levé straně krku, trvalá secernace (sekrece) zjevně dlouhodobého charakteru, neupravená kopyta, odřeniny v oblasti kyčelních hrbolů,
8. Amálka – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), propadlá záď, neosvalené pánevní končetiny, nekvalitní srst,
9. Mikeš – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 1,5 (podvýživa až výrazná vyhublost), stavba těla neodpovídá věku – velká hlava, malé ochablé tělo, ochablá záď, kapří hřbet, nefyziologické postavení pánevních končetin, znečištěná srst, oděrky,
10. Hubert - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 2 (výrazná vyhublost), nekvalitní srst, luxace čočky levého oka a následná slepota, deformity v rohovině kopyt, endoparazitóza,
11. Azol - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 3,5 (vyhublost až lehká kondice), deformovaná kopyta, podrážděná srst po celém těle, pokousání, poranění kůže po celém těle o velikosti 3 až 5 cm, deformovaná kopyta, absence levého ušního boltce, dermatofytóza,
12. Fuks - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), matná srst, nespecifické onemocnění levého oka, dermatofytóza,
13. Pedro – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 2,5 (výrazná vyhublost až vyhublost), znečištěná hlava, špatná kvalita srsti, deformovaná kopyta, kapří hřbet, propadlá záď, slabé pánevní končetiny, nefyziologický postoj, endoparazitóza,
14. Hrabě - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 2 (výrazná vyhublost), poškozená kůže a srst na mnoha místech, nápadně krátká hříva, okousaný ocas, otok pánevních končetin,
15. Zorinka – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 2,5 (výrazná vyhublost až vyhublost), naježená znečištěná srst, rohovina v oblasti korunky popraskaná,
16. Cipísek - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED] 2, hřebeč, zjištěno: BCS 1 (podvýživa), nekvalitní srst, špatná orientace v prostoru, prošláplé spěnky, rohovina kopyt kranálně přerostlá, způsobující bolestivost při pohybu na nerovném terénu, endoparazitóza,
17. Hanny - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 2 (výrazná vyhublost), kapří hřbet, nefyziologické postavení pánevních končetin, artróza kolenního kloubu, znečištěná

srst, celotělové odřeniny a drobná poranění, dermatofytóza,

18. Adéla - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], uhynulá nejpozději ke dni 1. 3. 2021, klisna, zjištěno: BCS 2,5 (výrazná vyhublost až vyhublost), purulentní výtok z očí bilaterálně, odřená kůže svědčící o pruritu (svědění), dermatofytóza,

19. Hraběnka - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 2,5 (výrazná vyhublost až vyhublost), pokousaná kůže, kapří hřbet, ztráta svaloviny, nekoordinace pánevních končetin,

20. Bláža – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 4 (lehká kondice), zacuchaná a zdredovaná kštice, hříva i ocas, v nich velké množství bodláků, nevyčesané dlouhé ocasní žíně způsobující autotraumatizaci, přerostlá rohovina kopyt,

21. Šiml - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), zacuchaná hříva s mnoha bodláky, bilaterálně purulentní výtok z očí, kapří hřbet, propadlá záď, četná poranění po pokousání na krku i bedrech, přerostlá rohovina kopyt v oblasti patek, deformace končetin,

22. Mikina - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), propadlý hřbet, bolestivost v oblasti beder,

23. Máňa - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 3 (vyhublost), nekvalitní srst, bilaterálně purulentní konjunktivitida, poškozená rohovina kopyt, odřené hlezenní klouby, endoparazitóza,

24. Alan - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno: BCS 2 (výrazná vyhublost), nekvalitní srst, v místě kohoutku odřená, pupeční kýla (6 cm branka), endoparazitóza,

25. Markýz - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebeč, zjištěno BCS 2,5 (výrazná vyhublost - vyhublost), velmi znečištěná srst, mnohočetná zranění, suspektní pokousání,

kuň – majitel [REDACTED]:

Granada - výžeh: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna, zjištěno: BCS 2 (vyhublost), starší zranění na pravém oku, levé oko snížený vízus, znečištěná matná srst, inkoordinace pánevních končetin, nekvalitní rohovina kopyt,

psi – majitel [REDACTED]:

1. fena, čip: [REDACTED]
2. fena, čip: [REDACTED]
3. fena, čip: [REDACTED]
4. fena, čip: [REDACTED]
5. fena, čip: [REDACTED]
6. fena, čip: [REDACTED]
7. pes, čip: [REDACTED]
8. fena, čip: [REDACTED]
9. fena, čip: [REDACTED]
10. fena, čip: [REDACTED]
11. pes, čip: [REDACTED]
12. fena, čip: [REDACTED] (dle průkazu původu čip: [REDACTED])
13. fena, čip: [REDACTED]
14. fena, čip: [REDACTED]
15. pes, čip: [REDACTED]

příčemž u všech psů bylo zjištěno BCS 3 (podváha), čemuž odpovídají snadno palpovatelná nebo viditelná žebra, nehmatný tuk, viditelné vrcholky křížových obratlů, lehce prominující pánevní kosti, zřetelný pas a vykasané břicho,

holubi – majitel [REDACTED], 112 ks,

kříženci Pávika a nespécifického masného plemene, u těchto byla diagnostikována endoparazitóza, skleslost, deprese, matné načepýřené peří znečištěné trusem, končetiny a prsty obalené trusem,

kočky – majitel [REDACTED]

1. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá, čip: [REDACTED], stáří cca 5 let, zjištěno starší poranění levého ušního boltce, purulentní konjunktivitis, přerostlé dráčky, gastroenteritis (Clostridie a E. coli verotoxigenní), hmotnost 2,5 kg – výrazně snížená hmotnost na základě chronického průjemovitého onemocnění,

2. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED], stáří 1 až 2 roky, hmotnost 2,7 kg, přerostlé drápy, mírná konjunktivitis, průjem (Clostridium perfringens), nevhodná strava, malnutrice,

3. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá, čip: [REDACTED], stáří 2 až 3 roky, hmotnost 2,5 kg, vyhublost, přerostlé drápy, průjem (Clostridium perfringens), malnutrice,

4. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED], stáří cca 5 let, hmotnost 2,65 kg, konjunktivitis, přerostlé drápy, matná srst,

5. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED], stáří cca 2 roky, hmotnost 2,55 kg, přerostlé drápy, výtok z očí, šilhání, gastroenteritis (Clostridie a E. coli verotoxigenní), malnutrice,

6. samec, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED], stáří cca 3 až 5 let, hmotnost 3,75 kg, konjunktivitis, rinitis, přerostlé drápy,

tedy

úmyslným společným jednáním chovali větší počet zvířat v nevhodných podmínkách a tím ohrožovali jejich život a způsobovali jim značné útrapy,

čímž spáchali

přečin chovu zvířat v nevhodných podmínkách podle § 302a odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [REDACTED]

podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Dále se obžalovanému ukládá podle § 74a odst. 1 tr. zákoníku **trest zákazu držení a chovu zvířat spočívající v zákazu držení a chovu koní, psů, holubů a koček v trvání 8 let.**

Dále se obžalovanému ukládá podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, za aplikace § 53 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, **trest propadnutí věci,** a to:

- **koní:**

- 1. Bára – výžeh [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 2. Adra – výžeh [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 3. Myjava – výžeh [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 4. Amor – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 5. Markýza – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 6. Meran – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 7. Železník – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 8. Amálka – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 9. Mikeš – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 10. Hubert - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 11. Azol - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 12. Fuks - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 13. Pedro – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 14. Hrabě - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 15. Zorinka – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 16. Cipísek - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 17. Hanny - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 18. Hraběnka - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 19. Bláža – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 20. Šiml - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 21. Mikina - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,
- 22. Máňa - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED]5, klisna,
- 23. Alan - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], hřebec,
- 24. Markýz - čip: [REDACTED], nar. [REDACTED]0, hřebec,
- 25. Artemis – čip: [REDACTED], nar. [REDACTED], klisna,

- **psů:**

- 1. fena, čip: [REDACTED],
 - 2. fena, čip: [REDACTED],
 - 3. fena, čip: [REDACTED],
 - 4. fena, čip: [REDACTED],
 - 5. fena, čip: [REDACTED],
 - 6. fena, čip: [REDACTED],
 - 7. pes, čip: [REDACTED],
 - 8. fena, čip: [REDACTED],
 - 9. fena, čip: [REDACTED],
 - 10. fena, čip: [REDACTED],
 - 11. pes, čip: [REDACTED],
 - 12. fena, čip: [REDACTED] (dle průkazu původu čip: [REDACTED]),
 - 13. fena, čip: [REDACTED],
 - 14. fena, čip: [REDACTED],
 - 15. pes, čip: [REDACTED],
- **hejna 112 ks holubů** zajištěného při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků dne [REDACTED]
 - **koček**
 - 1. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá, čip: [REDACTED],
 - 2. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED],
 - 3. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá, čip: [REDACTED],
 - 4. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED],
 - 5. samice, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED],
 - 6. samec, kříženec Siamské kočky, barva srsti bílá s čokoládovou, čip: [REDACTED],

obžalovaný [REDACTED]

podle § 302a odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Dále se obžalovanému ukládá podle § 74a odst. 1 tr. zákoníku **trest zákazu držení a chovu zvířat spočívající v zákazu držení a chovu koní, psů, holubů a koček v trvání 8 let.**

Dále se obžalovanému ukládá podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, za aplikace § 53 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, **trest propadnutí věci,** a to koní:

- 1. Granada - výžeh: [REDAKCE], nar. [REDAKCE], klisna,
- 2. Galesh - čip: [REDAKCE], nar. [REDAKCE], hřebec.

Odůvodnění:

1. V průběhu hlavního líčení byl prokázán skutkový průběh uvedený shora ve skutkové větě výrokové části rozsudku. V nynějším odůvodnění se soud zaměří na stěžejní argumenty rozhodné pro meritorní rozhodnutí, stejně jako se vypořádá s obhajobou obou obžalovaných, kterou bude konfrontovat s jinými v průběhu hlavních líčení provedenými důkazy (které detailněji popíše předtím, než provede shrnutí zjištěného skutkového stavu). Soud podotýká, že účelem odůvodnění není vypořádat se s každým obhajobou vzneseným argumentem, nýbrž je nutné zdůraznit a rozvést hlavní argumenty, které soud vedly k výroku o vině a trestu (k tomu blíže srovnej rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Moreira Ferreira* proti Portugalsku (no. 2) [GC], § 84 či *Boldea* proti Rumunsku, § 30); v podrobnostech ohledně provádění jednotlivých důkazních prostředků pak soud odkazuje na předmětné protokoly o hlavním líčení.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] kategoricky popíral svou vinu v průběhu celého trestního stíhání, celé obvinění je dle něj jedna velká lež a pomluva. Ke svým osobním poměrům uvedl, že jeho jediným pravidelným aktivním příjmem je invalidní důchod (třetího stupně), který pobírá přibližně tři roky. Vedle takového příjmu ještě disponuje úsporami, které pochází z dřívějšího zaměstnání a prodeje zemědělské usedlosti; ohledně zdrojů svých dalších příjmů, popř. ohledně výše úspor, odmítl sdělit jakékoliv informace, nicméně striktně popřel, že by pobíral jakékoliv dotace. Kromě chovaných zvířat nevládní žádný hodnotnější majetek. Na jeho osobu nejsou vedeny exekuce, žádné dluhy nemá. Obžalovaný subjektivně pocítuje, že má výrazné pracovní omezení (má [REDAKCE]), jednotlivé práce přizpůsobuje svému aktuálnímu zdravotnímu stavu; chov zvířat je ostatně jeho jedinou životní náplní. V inkriminované době nebyl držitelem živnostenského oprávnění na výkon zemědělské činnosti, nebyl ani držitelem řídičského oprávnění na návěs či vlek (veškeré polnosti spásali buďto večer koně, popř. materiál rozvážel on nebo obžalovaný [REDAKCE] na kolečku). Pokud příležitostně (např. jednou za půl roku) prodal nějaké zvíře, příjem nedanil (při konfrontaci s printscreeny inzertních webů/č. l. 268-300 spisu/ označil takovouto inzerci u chovatelů za běžnou).
3. Obžalovaný se chovu zvířat věnuje 40 let. Za tu dobu choval zejména koně, psy, kočky, široké spektrum ptactva (holuby, papoušky, andulky, kanáry), měl několik akvárií. Vedle vlastního chovu nabíral zkušenosti i díky působení (pomoci) ve veterinární praxi doktora [REDAKCE], jenž mu dlouhodobě veterinárně pečovat o zvířata; i přesto, že dle tvrzení obžalovaného byla veterinární péče fakturována, obžalovaný nedoložil žádné faktury, odmítl taktéž uvést, v jakých částkách se pohybovaly náklady na péči o chovaná zvířata, kdo byl dodavatel žrádla pro ně, kolik činily náklady na provoz statku apod. Uvedl pouze, že dojížděl do pekárny v [REDAKCE] pro starý chléb, kterým krmil psy a koně, resp. se vyjádřil k ceně jednoho balíku v inkriminované době, který dosahoval ceny 2 000 Kč za balík senáže (blíže nespécifikované

množství senáže si též s obžalovaným [REDAKCE] vytvářeli). Vodu k napájení zvířat brali z vlastní studny (ve výjimečných případech měli subdodávky zajištěné cisternou), nicméně obžalovaný opět odmítl sdělit, kolik jednotlivá zvířata spotřebovala vody za den.

4. Péči o statek a zvířectvo zajišťoval po dobu přibližně 13 let společnými silami s obžalovaným [REDAKCE], jenž statek vlastní, přičemž nerozlišovali, které zvíře komu patří; obžalovaný [REDAKCE] nicméně výlučně zajišťoval dodávky a objednávky krmení a veterinární péči doktora [REDAKCE] (v případě potřeby např. vozem převezl zvíře do ordinace veterináře); jmenovaný veterinář nikdy neshledal závažnější nedostatky v péči o zvířata (pokud už nějaké nedostatky vznikly, řešily se průběžně). Péči o chované zvířectvo zajišťovali nejen vlastními silami (např. koňům sami udržovali kopyta), nýbrž jim pravidelně pomáhali přátelé či dobrovolníci (jejich počet, četnost takovýchto výpomocí, popř. zdali obžalovaní hradí pomoc takovýchto osob a v jaké výši, však obžalovaný odmítl sdělit). Spolu s obžalovaným [REDAKCE] taktéž vedli evidenci očkování, kterou předali policejnímu orgánu v rámci trestního stíhání. Obžalovaný se vyjádřil též k očkování zvířat, když uvedl, že se očkování u takto velkého chovu koní provádí třikrát do roka (neuvedl však, jak pravidelně a v jaké ceně své koně očkovali), psi se mají očkovat celoročně (štěňata pak třikrát do roka v ceně 300 Kč za jednu očkovací dávku).
5. Stav ke statku přilehlých pozemků byl dle přesvědčení obžalovaného v naprostém pořádku. Pozemky byly určeny výlučně pro pastvu koní, byly zatravněné, občas rozryté od divočáků, avšak nepodmáčené. Pokud se v centrálním výběhu, který se nacházel u stájí a jenž byl ohraničený plotem, držela voda, bylo to způsobeno dlouhodobými dešti, přičemž jakmile přestalo pršet, tak i takovýto výběh, který měl kamenitý podklad, během dvou dnů vyschnul (proto nepřistoupili k žádným opatřením či stavebním úpravám), popř. bylo podmáčení a rozrytí výběhu způsobeno manévrováním kamionu při provedeném odebrání koní. Pokud se jednalo o boxy pro koně (resp. stáje), ty byly dle vyjádření obžalovaného sestaveny profesionální firmou [REDAKCE] z [REDAKCE], a to včetně betonové desky. I přesto, že stav chovných prostor byl dle obžalovaného v naprostém pořádku, nedokázal obžalovaný po představení fotografií na č. l. 83-100 spisu (fotografie doložené správnímu orgánu jako důkaz o provedené nápravě) vysvětlit, proč bylo nutné sjednat nápravu prostor k chovu, když byly (dle jeho názoru) v naprostém pořádku.
6. Vztahy se spoluobčany z obce označil obžalovaný za komplikovanější. Zejména vztahy s panem [REDAKCE] se vyhrotily poté, co obžalovaný odmítl prodat část pozemků, aby si mohl pan [REDAKCE] na nich pást krávy. Pokud šlo o prodej statku samotného, navštívilo je hnedka několik lidí (zájemců), nicméně nikomu z nich neudělili souhlas, aby si pořizovali nahrávky zvířat či interiéru domu.
7. Obžalovaný se taktéž obsáhle vyjádřil ke zdravotnímu stavu a podmínkám chovu jednotlivých zvířat. Pokud jde o koně, které chovali pro potěšení, a jimž nechávali volnost ve výběhu, tak ti byli dle jeho přesvědčení naprosto zdravotně v pořádku, defekty v pohybovém aparátu u nich nezaznamenal (dle obžalovaného se konstrukce kopyt a pohybového aparátu odvíjí od plemene koně). Před cca 8-9 lety měli problém s tím, že jim někdo koně trávil (dokonce jim uhynulo 22 koní); ti koně, kteří přežili, mají přetrvávající zdravotní problémy, jež budou trvat pravděpodobně až do konce života. Obžalovaný popřel, že by jejich koně trpěli zdravotními problémy či nemocemi, popř. že by se na statku nacházely ostré předměty, o které by se koně mohli říznout či jinak poranit. Připustil, že se hřebci mezi sebou občas mohli kousnout, taková zranění však okamžitě zaléčili. Pokud u nich došlo k určitým poraněním či zdravotním komplikacím, tak ty jistojistě souvisí s jejich odchylem v rámci zajištění (to označil obžalovaný za přepadovku), neboť jejich odchyt probíhal neodborně, koně při něm padali, byli míseni hřebci s klisnami, tudíž se mohlo stát, že se koně vzájemně poranili. Zašpinění srsti u koní pak

obžalovaný negoval, resp. sdělil, že to je zcela přirozené, neboť kuň je zvíře, které se běžně vyvívá v bahně. Podestýlku, kterou koním měnili, používali jako hnojivo na pozemcích; rozvážel jej kolečkem obžalovaný [REDAKCE]. Koně vedle pastvy dokrmovali celoročně senáží, již doplňovali několikrát denně tak, že otevřeli balík senáže, z kterého si koně užírali dle libosti; dále koňům přidávali kostky minerálů.

8. Ohledně chovu holubů obžalovaný uvedl, že holuby neměli puštěné celý den kvůli dravcům, kteří jim je lovili. Pouštěli je, stejně jako koně, na etapy. Na chovu holubů si obžalovaný značně zakládal, neboť se jednalo o více jak čtyřicet let starý chov, u kterého pravidelně dělal prevenci proti koxitidě, salmonelóze, pravidelně je odčervoval; popřel, že by v chovu byli holubi s polámanými či omláčenými křídly. Psi, které choval (plemeno karlovarský harlekýn), byli dle něj tlustí, až překrmení, jednou (před cca 7 lety) s nimi absolvoval i mezinárodní výstavu; o jeho chovu vyšla též reportáž v magazínu. Kočky byly chovány v klecích, nicméně v nich byly drženy pouze přes noc, ráno se vypouštěly, aby chytaly myši, popř. běhaly po venku. Obžalovaný popřel, že kočky zajištěné při prohlídce byly kočky, které chovali, neboť oni chovali čistokrevné siamské kočky, které krmili granulemi [REDAKCE].
9. Obžalovaný se taktéž vyjádřil k částkám a úkonům, které byly fakturovány městem [REDAKCE] v rámci správního zajištění. Uvedl, že částka 3 000 000 Kč, vyfakturovaná za rok a půl dlouhou péči, je přehnaná, neopodstatněná. Vyjádřil přesvědčení, že si někdo chtěl „namastit kapsu“, neboť určité úkony jsou nadbytečné, provedené bez jeho souhlasu.
10. **Obžalovaný** [REDAKCE] se některých hlavních líčení na svou žádost osobně neúčastnil, byl však zastoupen svým obhájcem. V průběhu své výpovědi plně souhlasil s výpovědí spoluobžalovaného [REDAKCE], i on sám popřel veškerá proti němu vznesená obvinění. I on odmítl odpovědět na celou řadu dotazů, když nechtěl sdělit, zdali je jeho jediným příjmem invalidní důchod, jaký majetek vlastní, zdali pravidelně bere léky, proč se obžalovaný [REDAKCE] k němu přestěhoval (a jak dlouho u něj žije), kdo aktuálně inicioval prodej statku, jaké byly náklady na provoz statku a péči o jeho a [REDAKCE] zvířata, zdali se v prostorách statku vyskytovaly ostré předměty hrožící poraněním zvířat, jak častá byla veterinární péče zvířet, množství a druh krmiva a vody pro ně (popř. kdo byl dodavatel krmiva) či kolik osob se spolupodílelo na provozu statku. Obžalovaný taktéž nehodlal komentovat náklady vzniklé správním zajištěním zvířat chovaných na statku, u zvířat diagnostikovaná onemocnění, výživovou kondici, zdravotní stav či vývoj svaloviny koní, jaká plemena holubů chovali, popř. nevysvětlil, co jej vede k přesvědčení, že některá zajištěná zvířata (zejména kočky, holubi) neodpovídají svým plemenem zvířatům, které chovali. Popřel pak, že by jejich zvířata trpěla onemocněními, která by neřešili (např. u koně Bary diagnostikovaná a léčená slepota); pokud nějaká zranění vznikla, tak i dle jeho názoru byla způsobena odchytem zvířat při zajištění. On sám bez zemědělsky zaměřeného vzdělání chová koně soustavně od roku 1975 (jedná se zejména o plemeno Kinských), ostatní zvířata chová průběžně; sám u žádných zvířat neinzeroval jejich prodej. Svůj zdravotní stav označil jako dobrý, žádné problémy nemá. Dle jeho přesvědčení pastviny o rozloze 8 ha dostačovaly (s průběžným příkrmováním) pro výživu koní. Boxy koním uklízeli minimálně dvakrát denně, psům pak jednou každý den (k plesnivění trusu v kotcích se však odmítl vyjádřit). Byl-li v psích miskách nalezen trus či moč, tak dle obžalovaného je toto zcela běžné, neboť pes si do jídla kálí „kdy si vzpomene“. Psy venčil jednou denně, když je vodil po pozemcích, koně pak měli vlastní přibližně 1 ha rozlehlý výběh. K útěku zvířat u nich na statku docházelo nanejvýš, když byl přerušovaný elektrický ohradník, to jim utíkali koně, jinak žádné zvíře neuteklo. Při chovu koček neprováděli jejich čipování, kočky neměly průkaz původu, jednalo se však o čistokrevné kočky siamské, které pouštěli na celý den. U zvířat, aniž by to mohl blíže popsat, taktéž pozná jejich nepohodu a nedostatek.

11. Svědek [REDACTED] označil vztahy s obžalovanými za normální (přestupková řízení s obžalovanými jsou dle něj pouhé handrkování), o úrovni jejich hospodaření příliš nevěděl, neboť se o ně nezajímá. Pastviny, kde se koně pásli, nebyly spasené úplně, rostla na nich tráva. V inkriminované době jim žádný balík senáže neprodával, věděl však, že nakoupenou senáž skladovali venku stejně jako ostatní (počty balíků, které u obžalovaných viděl, si ale nevybavil). V okolí statku nezaregistroval žádný pohyb vozidel s cizími poznávacími značkami, přeprodávání zvířat si taktéž nevšimnul. Na úhyn zvířat v okolí si nevzpomněl, on sám nikomu zvířata netrávil. Svědek přiznal, že projevil před cca 15 lety zájem o koupi pozemků náležejících ke statku, nicméně o prodeji jednal s předešlymi majiteli, nikoli s panem [REDACTED] či [REDACTED].
12. Svědek [REDACTED], starosta obce, zná obžalované osobně ze své úřední činnosti. Podmínky v chovu, tak, jak je z veřejně přístupných prostranství viděl, mu jako laikovi přišly částečně nestandardní (například se u kotců nacházelo bláto, výběh pro koně nebyl dle svědka standardní). Svědek zaznamenal inzerci prodeje zvířat obžalovanými před cca rokem. Svědek si též vybavil, že s jedním z obžalovaných jednal o možných poplatkových úlevách v souvislosti s provozováním útulku pro zvířata. Zaznamenal též odchyt několika zběhlých psů menšího plemene, u nichž zajistili očkování (na obžalované směřovaly stížnosti právě v souvislosti s útekem psů z jejich statku). Před statkem obžalovaných si sice všimnul dovážky krmení, množství však nedovedl odhadnout (všimnul si nějakého toho balíku, nicméně obžalovaní určitě neměli stoh sena či velké zásoby). V souvislosti s prodejem statku obžalovanými byl osloven asi čtyřmi zájemci o koupi, kterým sdělil obecně dostupné informace. Zaznamenal též spory mezi obžalovanými a svědkem [REDACTED], které byly řešeny v rámci přestupkového řízení. Pokud se měl svědek vyjádřit k odchytu zvířat v rámci jejich správního zajištění, tak dle jeho laického názoru proběhlo vše v naprostém pořádku, nic nestandardního nezaznamenal.
13. Svědek [REDACTED], provozovatel čerpací stanice v blízkosti statku obžalovaných, o hospodaření obžalovaných příliš neví, nicméně zaznamenal, že obžalovaný [REDACTED] odvážel pravidelně (skoro každý den) na kolečku čerstvě posekanou trávu, na kterou se koně při dovezení okamžitě vrhli. Koně viděl pak pouze na pastvě, uvnitř statku nebyl. Občas před domem zaregistroval vozidlo s cizí SPZ, ale důvod návštěv mu nebyl znám. Dovážku senáže (dva balíky dovážené na přívěsu osobním automobilem) občas zaznamenal, neboť řidič vozidla, který balíky dovážel, u něj tankoval LPG.
14. Svědek [REDACTED] se obsáhle vyjádřil nejen k veterinární péči o zvířata obžalovaných; k obžalovaným má dle jeho přesvědčení ryze profesní vztah založený více jak 17letou spoluprací (s obžalovaným [REDACTED] se zná prakticky od 17 let obžalovaného, tedy z doby, kdy jim jako dobrovolník chodil vypomáhat do státní veterinární nemocnice). Vztah obžalovaných k zvířatům označil svědek za vřelý, zvířata chovali jako své miláčky (znali u každého zvířete jeho „ctnosti“ a „nectnosti“, jejich původ); pouze v okamžiku, kdy měli hodně štěňat, tak prostor pro chov nedostačoval. Na statek obžalovaných dojížděl na jejich žádost přibližně 1x za 14 dnů (resp. 30x – 40x do roka), někdy mu byla zvířata přivezena i do ordinace. Veškerou svou činnost poskytovanou obžalovaným účtoval (průměrně se jednalo o částku 300 až 500 Kč za jednu návštěvu), daňové doklady jim však nevystavoval. V rámci veterinární péče obžalovaným účtoval s drobnou provizí pouze léčiva o nákupní ceně 200 Kč za očkování pro psa či kočku a 300 Kč za očkovací dávku pro koně. Pokud se jednalo o veterinární péči o holuby, tak těm se pravidelně provádělo odčervení, nasazovala se preventivně 2x ročně antibiotika do pití; léčivo vždycky svědek vydal obžalovanému [REDACTED], ten jej následně aplikoval zvířatům samostatně. V rámci chovu holubů si svědek nevšiml nějakých neobvyklých nedostatků, na druhou stranu však připustil, že načepýřené peří může svědčit o přítomnosti parazitů. Je-li ve voliérách přítomen plesnivý trus, nebyl kotec několik dnů

čištění. Diagnózu u holubů zjištěnou v rámci odborného vyjádření ostatně svědek již dříve rozporoval (viz jeho dříve učiněné vyjádření na č. l. 72-74 spisu, na kterém svědek i nadále trval), nedokázal si vysvětlit, jak takováto diagnóza mohla být u chovu vůbec zjištěna. V rámci chovu též potvrdil, že se obžalovaní museli potýkat s lovem holubů dravci, čemuž bránili jejich chovem ve voliérách; u voliér pak neshledal žádné nedostatky (úpravou a čistotou odpovídaly běžnému chovu), ptáci mu přišli taktéž klidní, v pořádku. V rámci chovu psů poskytoval obžalovaným veterinární péči na jejich žádost (kromě porodu štěňat, ty si rodili sami), zejména řešil záněty zvukovodů, záněty očí, popř. očkování štěňat. I přesto, že se obžalovaným rodila nová štěňata, zužoval se postupem času chov psů; dle svědka obžalovaní psy rozprodávali, darovali, uhyn však nezaznamenal. Dle přesvědčení svědka viditelnost žebor u psa není na závadu, nicméně u plemene karlovarský harlekýn není vykasané břicho typické (v takovémto případě může vykasání břicha svědčit o závažném onemocnění ledvin, jater či začervení). Nedostatky v chovu psů a v jejich zdravotním stavu však, opět, nezaznamenal, nicméně pokud se v jejich žrádla a pití nachází moč a výkaly, toto se může stát, není to však běžné. Veterinární péči kočkám (chovaným obžalovanými) neposkytoval od roku [REDACTED]; pokud kočka trpí gastroenteritidou zažívacího traktu, pak se to dle svědka projevuje u zvířete nechutenstvím, zvracením a průjmem, přehnaná reakce na světlo pak u ní svědčí o chovu v temných prostorách či onemocnění oka. U koní obžalovaných, jež chovali od jejich narození, zajišťoval svědek zejména očkování proti infekční rýmě, tetanu a chřipce (vše zaznamenával do očkovacích průkazů, které mu obžalovaní předložili), léčil též několik ran způsobených pokousáním, ukousnutí ušního boltce, měsíční slepotu jednoho koně, popř. dodával přídatky (doplňky) na výživu kloubů. Veterinární péči koním (stejně jako u jiných obžalovanými chovaných zvířat) však neposkytoval systematicky, byl odkázán na to, kterého koně mu obžalovaní přivedou (těm péči poskytl); žádnou evidenci léčebných úkonů si u jednotlivých koní (na rozdíl např. od psů) nevedl. Pokud se u koně vyskytnou deformace pohybového aparátu, svědčí to o disbalanci minerálů (vápníku, fosforu a hořčíku), popř. o parazitóze. Vyskytne-li se u koně kýla o délce 5 cm, a takováto kýla přetrvává i po několika letech života koně, musí se takováto kýla pravidelně kontrolovat, popř. operačně řešit dle aktuální situace (sám svědek by kýlu takovéto a větší délky operoval). Pokud se vyskytlo u chovaných koní pokousání, mohlo toto poranění souviset jak se špatným ustájením (nemají se ustájit dohromady hřebci a klisny vzhledem k riziku vzájemného poranění či nevhodného páření, popř. jedinci, kteří se vzájemně nesnesou), tak s formováním hierarchie v rámci stáda. Přítomná dermatofytóza či purulentní výtok z očí jsou závažná onemocnění, která mohou vzniknout překotně i v dlouhodobém procesu. Svědek též zdůraznil, že v roce [REDACTED] či [REDACTED] došlo na statku k trávení koní, kdy jich několik uhynulo, jiní měli akutní problémy (zejména jim vycházely špatné jaterní testy a trpěli horší látkovou výměnou zažívacího traktu). Nicméně zhoršení kvality srsti, propadlá kopyta, kapří hřbet, olysalé končetiny apod. nejsou následkem takového trávení, nýbrž svědčí o vitaminózní deficienci; u přeživších koní se však může vyskytnout snížená imunita a odolnost, popř. se mohou projevit další nedostatky. Nicméně pokud se určitá zranění či nemoci u koně diagnostikují, jedná se o závěry, které se učiní na základě pohmatu, poklepu a navazujících reakcí zvířete; jedná se o objektivně diagnostikovatelné závěry. Váhová kondice koní byla dle svědka v pořádku; BCS index mu nicméně znám nebyl (vyhublost a podvyživenost koně je však dle svědka dlouhodobějším procesem). Pokud se jednalo o žrádlo pro koně, svědek zaznamenal, že pokaždé byl na statku nějaký balík senáže, resp. jejich určitá zásoba. Svědek též vyjádřil značný podiv nad náklady, které město [REDACTED] vynaložilo na veterinární péči (jejich vyúčtování na č. l. 496 až 500 spisu bylo svědkovi předloženo k nahlédnutí), když rozporoval výši jednotlivých položek za veterinární zákroky (např. on operuje kýlu za 600 Kč, nicméně fakturován je skoro 8,5násobek takovéto částky), stejně jako namítal, že některé zákroky nebyly zapotřebí s ohledem na zdravotní stav zvířat. Dle svědka pak průměrný kuň denně spotřebuje nejméně 50 l vody, 15-20 kg senáže (tj. pro 26členné stádo cca 1-2 balíky denně). Pokud jde o výběh koní, svědek

neviděl celých 9 ha pastvin, nicméně v přední části pozemků (tj. výběhy u stájí) se nacházela částečně tráva, částečně bláto.

15. Svědkyně [REDAKCE] bydlí v [REDAKCE], není však přímým sousedem obžalovaných, ob den však projíždí okolo jejich statku; uvnitř však nikdy nebyla. V srpnu loňského roku našla na prahu svého domu zbídačelého zavšiveného psa tříbarevné krátké srsti (vzhledově totožného se psem, jehož fotka je součástí spisové dokumentace na č. l. 50), který nebyl čipován, nemohl chodit, na přítomnost lidí reagoval agresivně, byl velmi vyhublý s viditelnými kostmi; pejska zachránila tak, že jej dovezla do veterinární stanice, kde jí oznámili, že takto vypadají psi, kteří pochází z množírny. Posléze oznámila tento nálezný starostovi obce, který jí sdělil, že je to už několikátý nálezný, stejně, jako jí sdělil své podezření, že psi pochází právě ze statku obžalovaných. Svůj nálezný včetně fotografie psa nahrála na internet, načež se jí ozvali další lidé, kteří nalézali psy podobné rasy – zevnějšku; s těmito lidmi se posléze o další vývoj věci, zejména postup orgánů veřejné moci, zajímala (některé z těchto osob figuruje jako svědci i v této věci, má s nimi však běžné vztahy). U obžalovaných si nikdy nevšimla dovážky senáže. Pozemky příliš neviděla, nicméně v zahradě, která se nacházela u obecní cesty a kde byli dva poníci (s přerostlými kopyty, hřívou plnou bodláků, špinaví, chodili v nepořádku, bodlácích, větvích), si všimla mnoho náletového plevelu a nepořádku. O prodeji zvířat chovaných na statku se dozvěděla toliko z doslechu, několikrát v okolí statku zahlédla auta s poznávací značkou mimo Jihočeský kraj.
16. Svědkyně [REDAKCE], vystudovaná veterinární technička, žije na [REDAKCE] více jak 11 let. Ze svého bydliště vidí na část hospodářství obžalovaných, v okolí jejich statku se též pohybuje. Pokud se jedná o chov psů, ty svědkyně nikdy neviděla, byl slyšet pouze jejich nárek, štěkot (jako v psinci). Stav koní (poníků) však byl již na pohled velmi špatný, poníci byli hlavně v zimním období v dezolátním stavu, vyhublí, bez přístupu k potravě a vodě; přes zimu některý z nich vždycky „zmizel“; jejich výběh byl podmáčený, zarostlý bodlácím, náletovým plevelem, kopřivami. Koně viděla z dálky pouze na pastvinách, nezaznamenala, že by měli přístup k vodě. Byla na nich patrná skleslost, apatie, vyhublost, v noci byly slyšet rány do boxů. Svědkyně výjimečně zaregistrovala balíky senáže, nevšimla si však, že by senáž byla zvířatům soustavně k dispozici (natož v odpovídajícím množství, jak je běžné v normálním chovu). Obžalované přes den příliš vycházet neviděla, po pozemcích se pohybovali spíše v noci. S péčí o hospodářství jim pomáhal ještě třetí, svědkyni neznámý, člověk; více osob však na statku (s výjimkou veterináře [REDAKCE]) neviděla. [REDAKCE] taktéž figurovala jako svědek v několika sousedských sporech obžalovaných se svědkem [REDAKCE], popř. ji ve čtyřech případech oslovili lidé, kteří se mylně domnívali, že prodává štěňata na inzerát. Poté, co svědkyně našla 18. 9. loňského roku sraženého psa před svým domem (pes měl přerostlé drápy, zapáchal, byl zblešený), spojila se s ní svědkyně [REDAKCE], kterou do té doby neznala, která jí sdělila, že také našla totožného psa.
17. [REDAKCE] se účastnil v létě roku [REDAKCE] prohlídky statku spolu s [REDAKCE], která zamýšlela statek koupit. Při prohlídce komunikoval s oběma obžalovanými. Svědek vstoupil uvnitř statku do tří místností, dále do chodby a koupelny; všude byl velký nepořádek, zvířata v krabicích, malých železných klecích (zejména kočky a psi), psi rasy sheltie pobíhali po místnostech, v koupelně byl zavřený černobílý pes, papoušci byli rozestí různě po místnostech (venku pak byli holubi). Venku zahlédl kromě kotců se psy asi deset koní, kteří byli zbídačelí, měli přerostlá kopyta, do neprosvětlených stájí nenahlíželi, slyšeli z nich však řehťání koní; balíky senáže nezaregistroval. Prostor určený pro jejich výběh byl vydupán, bez trávy. Svědek si taktéž nevšimnul, že by některá ze zvířat měla přístup k vodě. Celá situace na svědka působila natolik vážně, že vnitřní i vnější prostory statku natočil, aniž by se dotazoval obžalovaných. V průběhu výslechu byl svědek postupně značně nervózní, resp. vystrašený, začal se klepat; byl

taktéž vystaven velmi spontánní výhrůžce obžalovaného ■■■■, jenž svědkovi v průběhu hlavního líčení vyhrožoval slovy: „Počkej, já ti dám“.

18. Svědkyně ■■■■ se zajímala o koupi statku, neboť potřebovala prostory na ustájení svých koní; spolu se svými dvěma dcerami se v létě ■■■■ zúčastnila jeho prohlídky za přítomnosti realitního makléře (statek se nakonec rozhodli z důvodu totálně nevyhovujícího stavu nekoupit, pořídili jinou usedlost). Než vstoupila do vnitřních prostor, viděla to nejcenější na celé nemovitosti - pastviny, jež byly vypasené, se značnými nedopasky, bez přístupu k vodě či napajedla (dle svědkyně je 9 ha na chov 26 koní nedostatečný). Když obžalovaní naháněli koně do přístřešků, zahlédla několik koní ještě v zimní srsti (prohlídka se konala v létě), popř. koně byli špinaví, zadredovaní, někteří stáli i přes probíhající suché období v bahně; jiní byli zavřeni v amatérsky zhotovených přístřešcích (kůlny bez oken a podestýlky), do kterých kopali. Na dvoře pak bylo hospodářské zvířectvo (slepice) a holubi. Uvnitř statku byl cítit zápach močí prolezlého zvířecince, v jedné jeho části si svědkyně všimla prázdných železných klecí, které byly plné trusu. Svědkyně neviděla všechny místnosti, byla obžalovanými provázena jen (dle jejího názoru) upravenější částí, nicméně ona či její dcery zaregistrovaly psy, vyskládané klece s ptáky, ve stodole byli zas zavřeni psi plemene sheltie a obdoby plemene Jack Russell (po více kusech v každém z kotců); na svědkyni celý prostor působil jako množírna. Při prohlídce pak hlavně její dcery nahlížely okny do jiných místností statku, přičemž zde viděly i mrtvé ptactvo (papoušky a kanárky). Svědkyně si nevšimla žádného krmiva pro zvířata, nepotkala zaměstnance či dobrovolníky, kteří by na statku pomáhali. I přesto, že svědkyně dle svých slov „snese hodně“, a viděla celou řadu chovů, které jsou takřikajíc „na hraně“, tento statek pro ni byl hrůzou; z takovéhoho důvodu podala též oznámení na veterinární správu. V rámci výpovědi se svědkyně vyjádřila též k průměrným nákladům, které má jako chovatel při chovu koní. Zde je nutné počítat, že jeden kůň spotřebuje cca 20-30 litrů vody denně, sežere měsíčně jeden až dva balíky senáže (v hodnotě cca 1 000 Kč až 2 000 Kč v roce 2020); dále je nutné nakupovat slámu, seno, granule a vitamíny. Je taktéž nutné hradit kováře na ostrouhání kopyt (cca 400 Kč za dva měsíce), dvakrát za rok koně odčervit (cca 500 Kč) a naočkovat (cca 500 Kč); finančně velmi variabilní položkou je pak veterinární péče, která se odvíjí mj. i od pohody koně jako takového.
19. Svědek ■■■■ spolupracoval s obžalovanými jako realitní makléř ■■■■ odpovědný za zprostředkování prodeje statku, za což má realitní kancelář smlouvenou provizi ve výši 5 % z kupní ceny (30-40 % z takovéto provize následně obdrží svědek); důvodem prodeje statku je zdravotní stav obžalovaných a záměr přiblížit se blíže jejich rodině. I přesto, že svědek pro obžalované zprostředkoval prodej nemovitosti, nenahlédl do všech místností statku, popř. na jeho půdu. Prohlídkám jednotlivých zájemců byl vždy přítomen (v inkriminované době se konaly cca 3 prohlídky, později při výslechu svědek uvedl, že se jednalo o 7 až 8 návštěv). Na svědka působily okolní pozemky jako naprosto běžné pro chov koní, bahnitých částí si nevšimnul, zaregistroval toliko drobně spásené části (nicméně při představení fotografií na č. l. 427-451 spisu nebyl svědek schopen osvětlit, kde se takovéto zarostlé či bahnité části pozemků – výběhů pro koně nachází). Při svých návštěvách si svědek všimnul zásob senáže (obvykle 3-5 balíků) a vany na vodu, nicméně si nevybavil, kde takovéto krmivo pro koně (či napájení) bylo umístěno. Taktéž mu bylo od obžalovaných známo, že si obžalovaní pravidelně vozili krmivo pro zvířata, popř. zajišťují veterinární péči doktora ■■■■, kterého svědek jednou náhodou na statku potkal. Svědek se též vyjádřil ke stavu zvířat, když uvedl, že mu nepřišla podvyživená či nemocná, zápach v prostorách chovu nezaznamenal. I přesto, že byl svědek dotazován, zdali pro některého z obžalovaných zajišťoval i jiné záležitosti než realitní činnost, což popřel, až po konfrontaci se zprávou Okresní správy sociálního zabezpečení (na č. l. 465) připustil, že obžalovaného ■■■■ bezplatně zastupoval před správním orgánem na základě plné moci ve věci přiznání invalidního důchodu; ten byl

obžalovanému přiznán, avšak není vyplácen pro dluh obžalovaného na pojistném ve výši cca 90 000 Kč až 120 000 Kč. V průběhu prohlídek svědek zaregistroval, kromě neustálého štekotu, chov psů, koček, papoušků a jiného drobného ptactva, domácí drůbeže (hus, krůt, slepic), popř. koní, na kterých si nevšimnul žádných poranění či nedostatků, byli ustájeni též v profesionálně postavených boxech. Uvnitř statku byly při vstupu umístěné klece na psy o velikostech 3x3x1,2 metry, kde bylo chováno 3 až 5 malých psů stejné rasy, byly zde misky s vodou a žrádlem. Ve stodole měli obžalovaní umístěný holubník, do kterého si mohli holubi volně přilétat; později však svědek připustil, že klece na ptactvo byly i ve vnitřních prostorách. Ve vstupní chodbě domu svědek zahlédl dvě klece, v jedné byla kočka. V kuchyni byly taktéž klece a to s drobným ptactvem, volně pobíhající psi s trojbarevnou srstí (štěňata byla v krabicích). Svědek si taktéž vybavil, že zejména jedna ze zájemkyň o koupi – svědkyně [REDAKCE] byla značně zvědavá, „prolézala“ všechny místnosti, sklep i půdu. Soud taktéž zdůrazňuje, že se svědek po ukončení své výpovědi sám iniciativně podívoval nad tím, proč nebyl tázán na zdravotní stav zabavených zvířat, resp. jak byl takovýto zdravotní stav objektivně zachycen a to aniž by soud jakkoliv v průběhu výslechu položil otázku, která by alespoň náznakem souvisela s odchylem zvířat při jejich zajištění.

20. Svědkyně [REDAKCE] se dostala do kontaktu s obžalovanými v době, kdy hledala ke koupi domek, do kterého by se přestěhovala z města. Reagovala proto na inzerci společnosti [REDAKCE] a domluvila si v červnu roku [REDAKCE] osobní prohlídku statku s makléřem – svědkem [REDAKCE]; té se účastnil i kamarád svědkyně – svědek [REDAKCE]. Již na počátku prohlídky bylo svědkyni jasné, že se svědek [REDAKCE] s obžalovanými zná, tykal jim, hovořil s nimi přátelsky; po dobu prohlídky makléř se svědkyní po statku nechodil, nýbrž seděl s obžalovaným [REDAKCE] a povídali si. Statkem je provázel obžalovaný [REDAKCE], který jim ukázal i přílehlé pozemky, které byly zazelenalé, avšak dosti zanedbané (zde se žádný z cca 20 koní, které svědkyně viděla, nepásl); obžalovaný [REDAKCE] pak svědkyni i jejího přítele – svědka [REDAKCE] i přes opakované žádosti striktně odmítal pustit do jedné z budov (bílé barvy bez střechy), která se nacházela v prostoru pastvin. Svědkyně taktéž zahlédla stáje, resp. dřevěné přístřešky, v kterých stáli 2 nebo 3 poníci ve výkalech, bez podestýlky. Ve výběhu (s udasaným podkladem) stálo v horkém počasí stádo koní v dost zuboženém stavu, bez přístupu k vodě, pouze s trochou sena. V okolí statku viděla svědkyně značný nepořádek, pobíhající hospodářské ptactvo, ve stodole pak byli slepice a malí psi. Uvnitř statku viděla psy rasy sheltie se štěňaty, klece s kočkami (o rozměrech 30x50x40 cm), které byly na sobě naskládané v šeru; v koupelně si musela posvítit baterkou, přičemž zde našla dva psy v zuboženém stavu (byla však obžalovaným [REDAKCE] okřiknuta, aby do místnosti nespítila). Zezadu domu pak byly umístěny kotce vysoké cca 1,8 m a hluboké 2,3 m, kde byla spousta (v řádu desítek) hystericky štěkajících psů jiné rasy než sheltie, majících v kohoutku cca 20-25 cm; opět byli obžalovaným [REDAKCE] vyzváni, aby prostor opustili a psy nerušili. Později se svědkyně dozvěděla, že obžalovaní po ní a svědkovi [REDAKCE] pátrali, stejně jako hledali další lidi z prohlídek. Svědkyně nakonec koupila jiný, menší, statek. S ostatními lidmi (např. s paní [REDAKCE]) se seznámila na základě své vlastní iniciativy poté, co absolvovala prohlídku.

21. Svědek [REDAKCE] – vedoucí organizace [REDAKCE] navštívil statek obžalovaných spolu se svou známou [REDAKCE], jež byla z několika zdrojů informována o nevhodném chovu zvířat na statku obžalovaných; záminkou k návštěvě statku byl předstíraný zájem o jeho koupi. Prohlídky byli přítomni kromě realitního makléře oba obžalovaní. V neobydlené části statku zaregistroval svědek velké množství klecí a ptactva (zejména holuby), v obytné části pak zahlédl kromě pytlů se psími granulami velké množství psů sheltie zavřených v klecích. Prostory pro chov koní byly dle svědka rozryté, rozbahněné, koně byli na první pohled podvyživení. Balíky sena/senáže či krmení pro jiná zvířata nezaregistroval. Po této prohlídce informoval o celé kauze [REDAKCE].

22. Soud v rámci hlavního líčení přečetl, se souhlasem stran, dle § 211 odst. 6 tr. řádu úřední záznam o podaném vysvětlení svědkyně [REDAKCE], jež se o problémech na statku obžalovaných dozvěděla od svědkyně [REDAKCE], která jí oznámila, že našla zanedbaného a začerněného psa, kterého odvezla k veterináři do [REDAKCE], stejně jako jí sdělila, že obžalovaní mají na statku chovnou stanici psů, kteří jsou zde chováni v nepříznivých podmínkách. Právě [REDAKCE] následně našla statek obžalovaných inzerovaný k prodeji společností [REDAKCE]; po domluvě [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] šli na prohlídku právě poslední dva jmenovaní.
23. Soud dále provedl výslech [REDAKCE], znalce z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, který dle § 108 odst. 1 tr. řádu plně odkázal na závěry písemného **znaleckého posudku č. [REDAKCE]**, ze dne [REDAKCE], při jehož vypracování čerpal z obsahu spisového materiálu a závěrů [REDAKCE] a [REDAKCE]. Vyjádřil se též k částkám, které hradilo město [REDAKCE] chovatelům, kteří mají zvířata v předběžné péči (viz č. l. 496-500 spisu), tyto částky označil za naprosto standardní. Dle znalce byla zvířata chována v neodpovědné péči, valná většina z nich byla podvyživena, se špatnou tělesnou kondicí, dehydratovaná, chována v nevhodných podmínkách. Znalec sice připustil, že určitá čerstvá tržná zranění mohla být způsobena odchytem zvířat při jejich zajištění, nicméně povětšinou shledal u zvířat zranění a onemocnění chronického rázu, jež odpovídala dlouhodobému nakládání s nimi. Uvedený stav (a kvalitu života) zvířat dobře odráží BCS index, objektivní obecnou odbornou veřejností univerzální metodika, jejíž stupnicové hodnoty v sobě kloubí hnedka několik kritérií, zejména pak osvalení zvířete (převážně koně a psa) a jeho podkožní tuk na rozhodných místech (na kohoutku, hrudním koši, žebrech, pod ocasem apod.); bez ohledu na plemeno koně a míru jeho přirozené „vyhublosti“ se tuk a svalovina u zvířete v těchto oblastech vždy vyskytuje v alespoň minimální míře. BCS index taktéž svědčí o schopnosti zvířete vstřebávat živiny (tzv. látková výměna).
24. Dle znalce diagnostikovaný BCS index plně koresponduje, resp. je v příčinné souvislosti, s chronickými onemocněními, která byla u koní diagnostikována. Chov koní na 9 ha je dle něj možný, nicméně automatické je v takovém případě koně soustavně přikrmovat (je-li kůň podvyživený, konzumuje podávané jídlo hltavě). Kůň také potřebuje alespoň 20 l vody denně (dle pohybu) a soustavnou velmi nákladnou péči v odhadované částce cca 10 000 Kč měsíčně na jeden kus (např. každoročně se kůň očkuje proti tetanu a chřipce v ceně 500 Kč za jednu očkovací dávku, veterinární péče může být taktéž značně variabilní položkou). Je pravidlem ustájovat koně samostatně, odděleně hřebce od klisen, z důvodu rizika zranění (pokousání v oblasti krku, oděrky až zlomeniny v oblasti celého těla), popř. nežádoucího křížení. Pokud je kůň v bahnitěm terénu, tak takovéto podmínky pro něj nejsou vhodné, neboť vyvolávají riziko vlhnutí rohoviny, vzniku plísňových onemocnění a snadnějšího šíření infekcí při existenci jiných poranění. U koně je běžné, že může být zašpiněný od bahna, ale sám se dovede očistit (např. vzájemným třením o jiného koně), popř. má být každý den kartáčován; bodláky na ocasních žíních jsou taktéž nepříjemné. Pokud se u koně vyskytuje matná či velmi špatná srst, olysalé končetiny, zažívací potíže, nedostatečná kvalita kopyt, to vše svědčí dle znalce o chronickém stavu v podobě parazitárních či plísňových onemocněních, popř. o karenci (nedostatku) ve výživě. To samé platí pro vřed v oku, který vyžaduje ke svému vzniku dlouhodobější působení chorobných zárodků, jež se v oku šíří díky mechanickému porušení oční rohovky při jejím nedokonalém hojení; při neléčení takového stavu může dojít ke slepotě, v horším případě ke ztrátě oka. Pokud u koně jménem Bára byla diagnostikována měsíční slepota (mj. onemocnění, jehož léčba se pohybuje v rozmezí 50 000 Kč až 100 000 Kč), jedná se o co do léčby velmi závažné a nákladné autoimunitní onemocnění, které je důsledkem infekce v oku; příčina onemocnění je však nevyzpytatelná. Tzv. kapří hřbet,

propadlá záď či ochablé pánevní končetiny mají svůj původ v nedostatečné výživě, parazitárním onemocnění či infekci zažívacího traktu; pokud se jedná o dermatofytózu (kožní onemocnění vyvolané plísní), jedná se o komplikovanější léčitelné onemocnění. Znalec se taktéž vyjádřil k původu vzniku a léčbě břišní kýly, která byla diagnostikována u některých koní. Dle jeho odborného názoru branka o délce 5 až 6 cm, která se může vytvořit např. při porodu zatažením za pupeční šňůru, je velikou kýlou, která je dlouhodobě u zvířete přítomna (postupem času se zvětšuje) a která vyžaduje chirurgickou intervenci, neboť se jedná o „časovanou bombu“. Znalec se taktéž vyjádřil k původu nerovnoměrného vývoje skeletu u koní, u něhož nelze s jistotou říci příčinu jeho vzniku, neboť se může jednat jak o genetické onemocnění, tak i o působení vnějších vlivů (nedostatečná výživa apod.); stanovit původ takového defektu u koně ve stáří 5 až 10 let je prakticky nemožné. Proto by i deformaci hrtanu a pohybového aparátu u koně Amora přičítal spíše genetickému původu, vliv na tyto choroby může však mít též karence ve výživě. Stejně tak u koně Mikeše nelze s jistotou říci, zdali trvalé a nekompensovatelné ochabnutí svalů má svůj původ v genetickém deficitu koně, či zdali za ním stojí nedostatečná výživa. Přerostlá kopyta se pak dle znalce vyznačují svým nerovnoměrným růstem do stran či vzhůru, způsobují diskomfort při pohybu a rezultují v ortopedické problémy; při pohybu koně v měkkém prostředí je nutné alespoň jednou měsíčně kopyta brousit.

25. U chovu holubů shledal znalec nedostatky ve všech oblastech. Předně není obvyklé, aby byli holubi chováni v železných klecích či králíkárnách; holubi se chovají v klasických holubnicích. Holub potřebuje pro kvalitní život pravidelný rozlet bez ohledu na to, zdali hrozí v okolí jeho lov dravci (chovatelé buďto své chovy oplocují nebo plaší dravce umělými atrapami jiných dravců, s určitými ztrátami je však nutné vždy počítat). U holuba není rozhodně obvyklé, aby měl na drápech a nohách naschlý trus, neboť ten odpadá právě při jeho proletu. Jeho peří má být přiléhavé, jakékoliv načepýření svědčí o diskomfortu a parazitóze. Holub je taktéž velmi čistotné zvíře, ke svému životu potřebuje přibližně 2 l vody denně, aby se napil a hlavně vykoupal. Pokud v jeho chovu je nalezen plesnivý trus, jedná se o dlouhodobé zanedbání úklidu. Nedostatky v chovu holubů se posléze projevují v jejich chování, holub je skleslý, straní se tak, že zalézá do rohu, brání se, má svěšená křídla a hlavu dolů.
26. Ještě čistotnějším zvířetem, prakticky extrémně čistotným, je kočka, která je značně individualistické zvíře, nevhodné pro chov ve smečce; pokud už se tak chová (např. v počtu 6 kusů), musí mít místo, kam se schová, kde bude sama, potřebuje taktéž poměrně značný životní prostor. V případě špatně vedeného chovu u kočky rezultuje daný stav v deprese, stres, což jsou spouštěče různých onemocnění. Je-li u kočky diagnostikována matná srst, gastroenteritis či šilhání, svědčí to o karenci ve výživě, parazitárních onemocněních či dermatofytoze; v takovém stavu ztrácí kočka o sebe zájem, přestává se čistit olizováním, což opět rezultuje v různé další klinické příznaky. Je-li chována v tmavších prostorách, vzniká u ní přecitlivělost na světlo (světloplachost), která se projevuje agresivitou. Stav chovaných koček a jejich chronická onemocnění se dle znalce projevily též na jejich váze, přičemž váha kočky pod tři kilogramy je nedostatečná, zvláště pokud se jedná o křížence kočky siamské; takto nedostatečná váha svědčí o dlouhodobější karenci ve výživě a gastroenteritických problémech (průjmové a zažívací problémy), které vedou k nedostatečné látkové výměně, celkové ochablosti těla a vzniku dalších onemocnění. Dle znalce je chov kočky levnější záležitostí, kočka není náročným zvířetem do doby, než je nutné ji dlouhodobě veterinárně ošetřovat (např. v případě diagnostiky purulentního konjunktivitis už se jedná o náklad léčby v řádu tisíců korun). Jak u koček, tak i u psů není obvyklé (pokud je chov veden v odpovídající kvalitě a zvíř je zdráva), že by si tato zvířata kálela do žrádla či pití. Vykasané břicho pak není jak u koček i psů obvyklé, a to ani u takových plemen jako je chrt, neboť vždy pod jeho kůží má být

hmatatelná vrstva tuku. Pes, který je původem tzv. z „množírny“ je ustrašený, nesocializovaný, má strach (a je tudíž agresivní), má špatnou kvalitu srsti a průjmy.

27. Pokud se jedná o obvyklý věk, kdy u zvířat, která obžalovaní chovali, dochází k fyzickému zlomu a přechází do procesu stárnutí, tak dle znalce takový zlom nastává u koně v 15 letech (maximální dožití zhruba 20 až 30 let), u psa v 7 letech (maximální dožití u menších plemen zhruba 14 až 15 let), u koček je pak věk dospělosti dosti variabilní, odvozený od způsobu a kvality jejich chovu, nicméně maximální doba dožití se u nich pohybuje v rozmezí 15 až 20 let.
28. Dle závěrů znalce veškerá diagnostikovaná onemocnění uvedená ve výroku tohoto rozsudku vedla u zvířat k diskomfortu, chov se vyznačoval značnými nedostatky a nebyl dostatečně personálně zajištěn, jak po stránce personální (k chovu o takovémto počtu a druhu zvířete je zapotřebí alespoň 20 osob), tak i nutriční (zejména malnutrice, špatná skladba krmiva, kdy např. podávání chleba koním či psům je nevhodné a vede u nich k zažívacím problémům); zvířata neměla dostatek prostoru. Znalec odhadl celkové měsíční náklady na takto velký chov zvířat na cifru okolo 100 000 Kč (!!!).
29. **Z odborného vyjádření z oboru veterinární péče**, ze dne [REDAKCE], vypracovaného [REDAKCE], provedeného při hlavním líčení dle § 213 odst. 1 tr. řádu, soud zjišťuje velmi podrobnou diagnózu zdravotního stavu, která u jednotlivých zvířat plně odpovídá výrokové části rozsudku; diagnóza je pak stanovena k datu [REDAKCE], tj. dva měsíce po odebrání zvířat ze statku obžalovaných. Veterinářka stanovila diagnózu u koní na základě laboratorních rozborů odebraných krevních vzorků a objektivních nálezů, určuje u nich hodnotu BCS, stejně jako rozebírá příčiny diagnostikovaných onemocnění. Z vyjádření též vyplývá, že koně byli chováni v boxech o nedostatečných rozměrech, bez přívodu vody, terén, kde se pohybovali, nebyl z důvodu jeho bahnitosti pro chov vhodný, koně neměli k dispozici dostatek žrádla. Koně i po zajištění jsou stále podvyživení, žrádlo a soli konzumují hltavě, je u nich snížena defekace, na kontakt s lidmi reagují nedůvěřivě. Shodným způsobem (tj. krevní rozborů a objektivními nálezy) došlo k stanovení diagnostických závěrů u jednotlivých koček, které byly chovány v nevhodných a špinavých prostorách bez možnosti dostatečného pohybu, trpěly úzkostí a světloplachostí, vykazovaly chorobná onemocnění dlouhodobějšího rázu, byly vyhublé. Holubi neměli k napájení či koupání vodu, jejich voliéry, které mají mít na podlaze slámu či hobliny, byly silně znečištěné trusem, a co do velikosti neumožňovaly holubům dostatečný prolet. U holubů bylo diagnostikováno endoparazitární napadení, skleslost a dehydratace přetrvávající i po delší dobu jejich správním zajištění; pitvou jednoho uhynulého holuba byla zjištěna kapilarióza (parazitární narušení sliznice jícnu, volete a střev), popř. střevní kokcidióza (střevní onemocnění působící průjmy). U psů byly taktéž shledány nevhodné chovatelské podmínky (malé chovné prostory silně znečištěné plesnivějícím trusem), které byly plně nebezpečných předmětů, o které se mohli psi poranit; psi byli špatné výživové kondice (BCS 3), neměli k dispozici vodu, jejich misky byly bez žrádla, znečištěné trusem a močí; psi, kteří byli chováni v domácích prostorách, byli chováni v koupelně pod vanou. Zajištění psi jsou kříženci, nikoliv čistokrevná plemena. I přes po delší dobu přetrvávající správním zajištění u nich i nadále přetrvává defekace, deficit ve výživě a určitá asocialita. Soud taktéž provedl výsledky [REDAKCE], kterou slyšel v postavení svědka; mlčenlivosti ji zprostil představený, tj. ředitel [REDAKCE]. Kontroly hospodářství obžalovaných provedla svědkyně dle příkazu představeného na základě několika podnětů fyzických osob týkajících se chovu zvířat v nevhodných zoohygienických podmínkách; poslední z kontrol se uskutečnila dne [REDAKCE]. Při žádné z kontrol (ať už plánované či namátkové) obžalovaní nespolupracovali. Zdravotní stav koní byl i přesto zafotodokumentován Českou plemenářskou inspekcí a z takovýchto fotografií byl sám o sobě patrný jejich nevyhovující stav. Po zajištění koní u nich došlo dne [REDAKCE] k odběru krve

pro účely biochemických rozborů, přičemž jejich zdravotní stav se od doby odebrání (tj. [REDAKCE]) nemohl příliš změnit; ostatně k určitému zlepšení jejich zdravotního stavu došlo až po 3 měsících chovu v předběžné náhradní péči. Samotný jejich odchyt byl proveden odborně vzdělanými osobami až poté, co koně byli zklidnění, popř. jim byla aplikována sedace (medikamentosní zklidnění). Dle svědkyně byli koně chováni v oploceném prostranství, v rozbahněném terénu, nepohybovali se (krom hřebců) na pastvinách. Samotné pastviny byly neudržované, bez druhové pestrosti. Jejich ustájení bylo nevhodné, prostory boxů byly neosvětlené, bez napájení vodou (dle svědkyně mají být koně ustájeny vždy individuálně, pohromadě je možné ponechat nanejvýš klisnu s hříbětem, neboť v ostatních případech hrozí vzájemné pokousání společně ustájených jedinců). Při žádné z prohlídek statku nezaregistrovala dostatečné zásoby sena či senáže, všimla si toliko několika balíků sena, které nebylo čerstvé, neboť z něj vyrůstala tráva (pro adekvátní výživu takto velkého stáda koní je však zapotřebí 1 až 2 balíky sena denně, stejně jako dostatečné napájení vodou o objemu cca 20l-50l na každého z koní). U koní diagnostikovaná onemocnění jsou dlouhodobějšího charakteru a mají odraz v karenci ve výživě a nedostatečné veterinární péči (tu veterinář provádí u konkrétního koně vždy na základě pokynu chovatele). Diagnostikované onemocnění zraku u klisny Báry je přesně nezjistitelného multifaktoriálního původu; i přes řádně prováděnou veterinární péči je výsledek léčby zmíněné choroby nejistý, stav je až do smrti chronický. U hřebců Amora a Mikeše pak nelze s jistotou určit, zdali uvedená onemocnění mají původ v zanedbání péče (nutričním deficitu, nedostatku pohybu) či v genetické predispozici jmenovaných koní. V rámci chovu svědkyně nikterak nezkoumala provádění vakcinace, neboť ta není při chovu koní povinná v případech, kdy koně nejsou mezi hospodářstvími přemístováni. U několika koní byla diagnostikována břišní kýla, která je pro koně značně rizikovým onemocněním, neboť v případě jejího uskřínutí dojde u koně ke kolice a jeho úhynu. Celkovou kondici (wellfare) koní pak dle svědkyně věrohodně odráží stav jejich srsti, neboť přibližně 1/4 z nutričního objemu jde právě na její výživu; další zajímavým indikátorem karence ve výživě pak byla skutečnost, že po provedeném ošetření (v rámci předběžného zajištění) nerostla koním kopyta takovou rychlostí, jak je obvyklé (u jednoho ze zajištěných koní dokonce byla rohovina kopyta v době zajištění diametrálně přerostlá). U holubů nedostatky spočívaly v nízkém objemu krmení a vody. Chovné prostory byly znečištěné a pro holuby co do velikosti prostor naprosto nevhodné (malé voliéry znemožňovaly dostatečný prolet). Obalení končetin zaschnutým trusem pak svědčí o naprostém vyčerpání holubů; ti se ostatně začali čistit a koupat až třetí den po zajištění. Zdravotní stav koček byl taktéž velmi špatný. Kočky měly oslabenou imunitu, neboť byly chovány v tmavých podmínkách (byly tudíž i světloplaché), měly nedostatečné množství stravy a tekutin, o čemž ostatně svědčí fakt, že i třetí den po zajištění vyměšovaly v trusu značné množství papíru. Jejich samotný chov vykazoval kritické nedostatky, neboť kočka jako dravec nemá být vůbec chována v kleci, natož pokud jsou klece vyskládány nad sebou. Při chovu 5 a více koček je taktéž nutné, aby chovatel přijal opatření proti cyklické mutaci virů (např. karanténa nemocného jedince), jinak u chovaných jedinců vzniká chronicita na určitá onemocnění. Nejmenší nedostatky svědkyně shledala u chovu psů, kteří však byli jako malé plemeno nesprávně chováni ve studeném prostředí betonových kójí. I přesto, že lehce hmatatelná žebra mohou být typická pro některé ze psích ras, odráží u psů diagnostikovaný BCS index 3 nedostatečné množství podkožního tuku; u některých jedinců diagnostikované vykasané břicho, popř. moč přítomná v pití či žrádle či nekróza kyčelního kloubu u psa nalezeného svědkyní [REDAKCE], však svědčí o zanedbaném chovu. I přesto, že svědkyně byla značně zdrženlivá k závěrům ohledně nákladovosti chovu jednotlivých druhů zvířat (či jejich veterinární péči), připustila, že celkové (naprosto bazální) náklady na provoz hospodářství obžalovaných lze odhadovat v minimální výši 50 000 Kč. K nákladovosti veterinární péče (účtované městu [REDAKCE]) se nechtěla vyjádřit, neboť by její vyjádření nebylo exaktní, jelikož v této věci nevykonávala dozorovou činnost. Účtované částky nicméně odpovídají nevyhovujícímu zdravotnímu stavu zvěře (např. korektury kopyt a zubů koní), který

bylo nutné zlepšit, tedy vrátit i díky speciální stravě do normálu; pokud by veterinární péče byla poskytována na veterinárních klinikách, byly by tyto částky výrazně vyšší. Aktuálně se většina koní nachází na úrovni BCS indexu 4-5, došlo k jejich odčervnění a odstranění plísní, popř. úpravě zubů, holubi vylepšili taktéž svůj zdravotní stav; stav koček je však pro jejich omezenou schopnost regenerace neměnný (je prakticky až chronického rázu). Pokud se jedná o zbylá zvířata, která obžalovaní chovali (zejména drůbež, sheltie, papoušci a akvarijní rybičky), tak ta byla dne [REDACTED] ponechána na statku, neboť nevykazovala znaky chovatelské zanedbanosti.

30. Jiný **přípis** nazvaný jako „**odborné vyjádření a podnět k projednání přestupku**“ (ze dne [REDACTED] [REDACTED]) taktéž dokládá BCS index a zdravotní stav jednotlivých koní.
31. Soud dále v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu provedl široké spektrum dalších listinných důkazů. Z **výpisu z katastru nemovitostí** (včetně katastrálních map) plyne vlastnictví obžalovaného [REDACTED] ke statku i přilehlým pozemkům (vše vedeno pro katastrální území [REDACTED] na LV [REDACTED]). **Protokol o provedení domovní prohlídky**, ze dne [REDACTED], dokládá mj. odebrání dvou psů a 6 koček obžalovaným správním orgánem (předběžná náhradní péče), stejně jako skutečnost, že naproti tomu byli obžalovaným ponecháni psi rasy sheltie, neboť u nich nebyl zjištěn závadný stav ani nevhodné podmínky. **Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků**, ze dne [REDACTED], dokládá zajištění 116 ks holubů, 13 ks psů a 26 ks koní správním orgánem; konkrétní identifikaci zvířat posléze zachycuje **seznam zvířat svěřených do předběžné náhradní péče** (žurnalizován na č. l. 44 spisu). Z provedené **fotodokumentace** (viz č. l. 45-60, 122-123, 213-214, 222-223 a 305-315 spisu) soud zjišťuje, že pozemky, v kterých byli koně chováni, jsou vypasené, zabláčené, popř. rozdupané; jedná se jak o oplocený výběh (viz foto č. 17 na č. l. 47) tak také o prostor před přístřešky – „stájemi“. Koně mají k dispozici jednu vanu napájenou z hadice a jsou ustájeni nikoli samostatně, v dřevěných přístřešcích bez oken a izolace, s plechovou střechou, na podlaze chybí podestýlka. Někteří koně měli na plevelem zarostlé pastvině k dispozici „symbolické“ množství sena (viz č. l. 122). Psi byli chováni buďto v prostorách ohraničených z betonových bloků, popř. v amatérsky sestavených boudách krabicovitého tvaru; na podlaze je patrný nepořádek a výkaly (viz č. l. 51). Pokud se jedná o nález sraženého uhynulého psa (jak jej zmiňovala svědkyně [REDACTED]), tak jeho vzhled odpovídá rase psů, které obžalovaní chovali, na předních končetinách psa jsou patrné kousance a drobná poranění. Prostory, v kterých byli chováni holubi (č. l. 52 až 55 spisu) jsou stísněné, trusem silně znečištěné kovové klece, králíkárnny, budky, v kterých je drženo (zvláště pak v klecích) takové množství holubů, že se nemohou skoro ani volně chůzí pohybovat, natož proletět. Fotografie taktéž dokládají stav interiéru statku, kde byly chovány zejména kočky, které žily v klecích i po několika kusech (viz foto 097 na č. l. 56) v silně znečištěných prostorách. Fotodokumentace taktéž zachycuje samotnou kondici zvířat. Fotodokumentace též obsahuje fotografie užívané při inzerci prodeje statku (č. l. 305 až 315 spisu), z nichž plyne dispoziční uspořádání z „ptačí perspektivy“, přičemž z fotografií je patrné značné rozbahnění prostor, kde jsou chováni koně (č. l. 306 a 306, 307 a 314 spisu), stejně jako rozsah pozemků v krajině (č. l. 315); **náčrtky** poté dokreslují funkční využití jednotlivých částí staveb, místa a počty kusů jednotlivých chovaných zvířat včetně rozměrů chovných prostor (klecí, boxů apod.). **Vyjádření** [REDACTED] dokládá stanovisko veterináře, v němž konstatuje, že měsíční slepota byla u koní častou diagnózou na statku obžalovaných, obžalovaní se potýkali s jejich trávením (otravou). Určité parametry v laboratorních výsledcích dle veterináře mohly souviset s neodbornou, bezcitnou až drastickou nakládkou koní. Veterinář viděl koně vždy na pastvě, bez známek apatie; u dvou koní byla plánována operace břišní kýly. V případě holubů zaujal veterinář takové stanovisko, že plemeno, které chovali obžalovaní, je posedavým druhem, u něhož mohl být úhyn způsoben náhlou změnou úrovně krmení a podmínek chovu; pitevní nálezy holubů pak označil za

vykonstruované. U koček veterinář činí závěr, že se jedná o čistokrevné kočky siamské v hodnotě řádu desetitisíců, kočky byly chovány ve vhodných podmínkách, byla jim poskytována potřebná očkování. Psi se dle veterináře jeví klidně, byli drženi v dostatečně velkých kotcích, zdravotní problémy se u nich průběžně řešily. Z četných **rozhodnutí Městského úřadu** (žurnalizována na č. l. 76-80, 108-111 a 112-114) vyplývá nařízení předběžné náhradní péče u zvířat specifikovaných ve výroku rozsudku z důvodu nevyhovujících chovných prostor (např. boxy koní byly kompletně uzavřené bez oken, světlíků a přívodu vody, s velkým množstvím výkalů, psi neměli k dispozici vodu, žili v plesnivých výkalech, v kotcích byly předměty o které se mohli zranit, kotce byly bez přívodu vody, holubi – kříženci několika plemen byli chováni ve značně znečištěných prostorách, které neumožňovaly jejich dostatečný prolet, jeví známky chronického onemocnění, jejich peří bylo olámané a načepýřené, kočky měly v miskách moč a výkaly, jejich kotce byly znečištěné, na přítomnost osob a světla reagovaly podrážděně. U všech zvířat byla shledána karence ve výživě a projevy chorobných onemocnění. Veškeré závěry pak správní orgán rekapituluje a dále detailněji rozvádí v rozhodnutích, kterými nevyhovuje zrušení předběžné náhradní péče, tak jak obžalovaní požadovali v **návrhu na zrušení rozhodnutí**; v návrhu obžalovaní rozvádí, že vyčistili veškeré chovné prostory, zažádali o dodání větších chovných prostor pro holuby a kočky, přičemž zajistili též zpevnění podkladu v ohradě koní, odstranění předmětů, o které by se mohli poranit, popř. též zajistili výpomoc s pracemi na statku od třech dalších osob (, , a). **Lékařská zpráva** dokládá indexaci BCS u všech koní, diagnostiku jejich zdravotního stavu (korespondující s výrokiem tohoto rozsudku), stejně jako závěr o absolutní karenci ve výživě (hltavost, snížené vyměšování) a značné dehydrataci (koně měli schopnost pít po hubě tekoucí /např. dešťovou/ vodu); **lékařská zpráva** dokládá druhové zastoupení v hejnu holubů (rozdílná plemena, jedinci rozdílného věku), jejich zdravotní stav, přičemž u 8 kusů jsou shledána (blíže nespecifikovaná) chronická onemocnění. **Prohlášení obžalovaného**, ze dne , a **článek** (jehož autorem je obžalovaný) dokládají přesvědčení obžalovaného o jeho vřelém vztahu k chovu zvířete, který u něj přetrvává celý život. V úmyslném úzkém příbuzeneckém šlechtění několika plemen, z nichž následně vzniklo doposud neregistrované plemeno Karlovarský harlekýn (na fotce v časopisu se nachází pes menšího vzrůstu s trojbarevnou kombinací a krátkým ocasem podobající se konstituci těla plemeni Jack Russell), pokračoval i přes počáteční úhyn štěňat, která se opakovaně rodila s imunitním deficitem; v této činnosti mohl pokračovat jen díky velké podpoře a sponzoringu jeho přítele – veterináře . **Veterinární zpráva vystavená svědkyni** dne , ve spojení s fakturou ze dne , dokládá zdravotní stav ošetřovaného psa a náklady na jeho ošetření; pes měl mnohačetné škrábane, demodikózu, zranění kyčelního kloubu, poranění ušních boltců způsobené pokousáním; ošetřený pes byl následně **protokolem** převzat do útulku v . **Lékařská zpráva** ze dne dokládá úhyn nalezeného psa malého vzrůstu, který má v pravém uchu řeznou ránu, je silně zblešený s přerostlými drápy. **Inzerce prodeje nemovitosti** dokládá nabídku prodeje statku společností , stejně jako popis a katastrální zaměření nemovitosti. **Nabídka prodeje zvířat** obsahuje inzerci a fotodokumentaci určenou k prodeji nabízených zvířat (koně a štěňat psů rasy sheltie) a hospodářské usedlosti; jako kontakt je uvedeno pokaždé telefonní číslo obžalovaného či . **Zprávy inzertních serverů** (které tištěné oboustranně zabírají 32 listů spisu!!!), filtrované dle telefonních čísel inzerentů (obou obžalovaných), dokládají inzerci prodeje zvířete (domácí drůbeže či králíků, štěňat, holubů, koní apod.), poptávku po poskytnutí právních služeb (inzerát ze dne), všemožných věcí do domácnosti a statku (např. kára za automobil), popř. též poptávku po brigádní činnosti na statku (inzerce ze dne), koupí chalupy, klecí a dalších chovatelských potřeb; u jednotlivých inzerátů jsou u telefonních čísel obžalovaných uváděni jako inzerenti či paní

(dle e-mailu pravděpodobně jménem [REDAKCE]). **E-mail svědkyně [REDAKCE]** dokládá oznámení svědkyně státní veterinární správě ČR ohledně nevhodných podmínek chovu zvířat na statku obžalovanými. **Vyúčtování péče městem [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]** dokládá výši nákladů na léčbu a péči (tj. běžné udržovací náklady), které byly vynaloženy do období od jejich zajištění ode dne 15. 6. 2020 do 31. 7. 2021 u zvířat převzatých do předběžné náhradní péče (u zvířat ve vlastnictví obžalovaného [REDAKCE] se jedná o náklad v celkové výši 108 659,75 Kč, u obžalovaného [REDAKCE] pak o celkovou částku ve výši 3 036 629,79 Kč). **Z výpisu z obchodního rejstříku** na společnost [REDAKCE] plyne, že žádná takováto společnost nikdy neexistovala; naproti tomu společnost [REDAKCE], má jakožto svůj předmět podnikání mj. výkon truhlářství. **Očkovací průkazy** (tzv. průkazy psa či koně žurnalizované na č. l. 512 až 605 a 678-681, 683 spisu), ve spojení s **hlášením o výsledku vyšetření uhynulého zvířete a zprávou města [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]**, dokládají data provedení jednotlivých očkování [REDAKCE], kdy u koní byly aplikovány zpravidla jedna až dvě očkovací dávky, u pár z nich pak byl ošetřen též chrup; u klisny Adély došlo k jejímu úhynu, přičemž u ní byla diagnostikována vyhublost, malnutrice a celkový marasmus. **Veterinární průkazy dvou hřibat** (viz č. l. 661-672) dokládají narození jednoho hřebce (ve vlastnictví obžalovaného [REDAKCE]) a jedné klisny (ve vlastnictví obžalovaného [REDAKCE]).

32. **Zpráva Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Jihočeský kraj**, č.j. [REDAKCE], bez datace (č.l. 317 spisu), dokládá opakovanou nespolečnou spolupráci obžalovaných při celkem 4 kontrolách provedených v období června a července roku [REDAKCE]; její přílohou jsou zprávy uvedené níže jako listinné důkazy. **Protokol o kontrole Státní veterinární správy provedené [REDAKCE]** (č. l. 319 popř. 415 spisu), dokládá neochotu obžalovaného [REDAKCE] či [REDAKCE] nechat klisnu Granadu vyšetřit správním orgánem, obžalovaný [REDAKCE] klisnu předvedl na vzdálenost 30 metrů a i z této vzdálenosti byla na klisně patrná podvýživa. Obžalovaný [REDAKCE] taktéž nevyhověl žádosti správního orgánu a nepředložil registr hospodářství obžalovaného [REDAKCE], nedoložil očkovanost zvířat v hospodářství, neprokázal asanaci vedlejších živočišných produktů. Koně měli v rozbahněném, výkaly pokrytém, výběhu k dispozici pouze vodu nalitou ve vaně, nebylo zde žádné krmení. **Záznamy o místním šetření** ze dne [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] (viz č. l. 328, 335, 339 a 345 spisu), dokládají nespolečnou spolupráci obžalovaných s úředníky Státní veterinární správy, bahnitost terénu, v kterém se koně pohybují, nemožnost přístupu koní k balíkům sena (koně mohli žrát toliko v bahně volně ložené seno). **Protokol o kontrole ze dne [REDAKCE] ze dne [REDAKCE]** (č. l. 346 spisu) zachycuje maření kontroly ze strany obžalovaného [REDAKCE], který neumožnil vstup správního orgánu na svůj pozemek, odmítl opakované výzvy k umožnění kontroly chovu koní. **Oznámení o zahájení kontroly** ze dne [REDAKCE], popř. **protokol o kontrole [REDAKCE]** (č. l. 348 spisu), dokládá provedení kontroly [REDAKCE] za účelem prověření řádného chovu psů (dle čísel čipů se jedná o psy uvedené ve výroku tohoto rozsudku, jejich výživová kondice je uspokojivá) na statku obžalovaných; obžalovaný [REDAKCE] neumožnil při kontrole vstup [REDAKCE], neprokázal se dokladem totožnosti; protokol o kontrole též cituje **veterinární potvrzení [REDAKCE]** o nevhodnosti čipování plemene sheltie. Při šetřeních, popř. kontrolách, **pořízená fotodokumentace** potvrzuje slovní popis podmínek chovu (uvedených v záznamech o místním šetření a v protokolech o kontrolách). Na datovaných fotografiích je patrná bahnitost a podmáčení terénu, přítomnost plevelu a náletových dřevin v místech, kde se koně pohybují, umístění balíků senáže tak, že koně k nim nemají přístup, popř. naprostá temnota v prostorách, kde byli koně ustájeni (tzv. boxy/“stáje“), a kde se nenacházela žádná adekvátní podestýlka. Z fotografií je taktéž patrný zchátralý stav koní (u fotografií koní, která jsou popsána jménem koní a číslem jejich čipu, je patrná až podvýživa projevující se u nich viditelnými žebry).

33. **K osobě obžalovaného** [REDAKCE] provedl soud jako listinné důkazy výpis z centrální evidence exekucí, zprávu Okresního soudu v Příbrami a Prachaticích, výpis z živnostenského rejstříku, zprávu Okresní správy sociálního zabezpečení, opis z evidence přestupků, opis z evidence rejstříku trestů a zprávu o pověsti vypracované Městským úřadem [REDAKCE]. Z listin se souhrnně podává, že obžalovaný je starobním důchodcem, nedisponuje žádným živnostenským oprávněním, není na něj vedena exekuce, dříve (před rokem 2011) byla proti němu vedena civilní řízení. Byl opakovaně projednáván pro přestupkové delikty, kdy až na jeden případ (volné pobíhání psů) byla všechna přestupková řízení odložena, popř. nebyla zahajována. Jinak je osobou přestupkově i trestněprávně bezúhonnou.
34. **K osobě obžalovaného** [REDAKCE] provedl soud jako listinné důkazy výpis z centrální evidence exekucí, zprávu Okresního soudu v Českých Budějovicích a Prachaticích, výpis z živnostenského (a obchodního) rejstříku a z integrovaného zemědělského registru, zprávu Okresní správy sociálního zabezpečení, opis z evidence přestupků, opis z evidence rejstříku trestů a zprávu o pověsti vypracované Městským úřadem [REDAKCE]. Souhrnně lze uzavřít, že na obžalovaného nejsou vedeny žádné exekuce, od roku 2011 nefiguruje jako účastník v žádném civilním řízení. Od roku 2008 má na svou osobu registrovaný chov koz a koňovitých zvířat; žádným živnostenským oprávněním nedisponuje. Při řízení o přiznání invalidního důchodu před Okresní správou sociálního zabezpečení byl zastoupen [REDAKCE]; invalidní důchod nebyl obžalovanému přiznán a není mu vyplácen pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění. Byl opakovaně projednáván pro přestupková jednání, ale shodně jako v případě obžalovaného [REDAKCE] nedošlo u něj k uznání viny. Z evidence přestupků či rejstříku trestů se nepodává žádné odsouzení, ke kterému by soud mohl přihlížet.
35. Všechny provedené (a shora detailně popsané) důkazy soud provedl a hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaných projednávaným skutkem v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Vzhledem k obšírnému provedení důkazních prostředků shora se soud v následující části odůvodnění vypořádá s hodnocením věrohodnosti jednotlivých slyšených osob, při kterém nejenže současně odůvodní skutečnosti rozhodné pro meritum věci, ale vypořádá se též s argumentací obhajoby.
36. Soud předně hodnotí výpovědi obou obžalovaných (celoživotních chovatelů zvířete) jako zavádějící, v mnoha ohledech zkreslující objektivní realitu, tedy z velké části jako nevěrohodné. V průběhu hlavních líčení se oba obžalovaní obšírně vyjádřili k jednotlivým okolnostem, zejména pak obžalovaný [REDAKCE] byl značně výřečný a v mnoha ohledech „zabrousil“ též do detailů (např. že koně mají rádi vojtěšku, dotazoval se svědků např. na rozdíl mezi koněm a poníkem, vyzdvihl svou prakticky celoživotní zkušenost v péči o zvířata apod.). Nicméně ve chvíli, kdy soud pokládal dotazy ohledně nákladů na péči o chovaná zvířata, počtu osob, které jim na statku vypomáhaly, popř. se dotázal na původ u zvířat diagnostikovaných onemocnění apod., odmítli obžalovaní na dotazy týkající se rozhodných skutečností odpovídat. Soud plně respektuje právo obžalovaných odepřít výpověď o kterékoliv okolnosti (tzv. *right to remain silent*), stejně jako respektuje právo na případnou lež z jejich strany. Nicméně, jak konstantně judikuje Evropský soud pro lidská práva (viz např. rozhodnutí velkého senátu soudu ve věci John Murray proti Spojenému království [GC], § 47, či ve věci Ibrahim a ostatní proti Spojenému Království v. the United Kingdom [GC], § 269), právo odepřít výpověď není právem absolutním a je podrobena řadě výjimek. Tou nejzásadnější je pak skutečnost, že na mlčení obžalovaného sice nelze postavit závěr o vině, avšak lze vzít při hodnocení důkazů (např. věrohodnosti výpovědi obžalovaného) v úvahu fakt, že se obžalovaný nevyjádřil ke

skutečností, které *zjevně* svědčí o nutnosti jeho reakce, a které v rámci dokazování předložila obžaloba (popř. vyhledal a provedl soud), přičemž takovéto důkazy usvědčují obžalovaného. Právě okolnosti a závěry obžaloby dotýkající se diagnostiky onemocnění jednotlivých zvířat, počtu zaměstnaného či vypomáhajícího personálu, obžalovanými vynaloženými náklady na péči o zvířata, popř. okolnosti ohledně dodávek krmiv a léčiv, jsou natolik fatální a rozhodné okolnosti v této věci, které vyžadovaly vyjádření obžalovaných. Právě fakt, že se obžalovaní odmítli k těmto okolnostem vyjádřit, popř. jim oponovat, činí výpověď každého z nich pro soud nevěrohodnou a zavádějící.

37. Pokud obhajoba poukazovala na nevěrohodnost zejména svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], popř. poukazovala na jakési spolčení několika osob, které podávají podněty k orgánům veřejné moci, aby docílili koupě statku, tak takovéto závěry jsou zcela nedůvodné. Lze připustit, že svědkyně [REDAKCE] působila v průběhu hlavního líčení v porovnání s ostatními svědky (kulantně řečeno) více afektovaně až hystericky, bylo na ní patrné znechucení z obžalovaných a zájem o rozhodnutí ve věci. Tento projev lze chápat spíše jako osobnostní rys svědkyně než jako její snahu obžalovaným škodit, neboť svědkyně [REDAKCE] sdělila při své výpovědi co do obsahu prakticky shodné skutečnosti jako ostatní svědci, které soud ve věci slyšel. Pokud obhajoba namítala, že svědek [REDAKCE] se při svém výslechu třásl, což je projev somatizace jeho lhaní, tak soud opět s takovýmto názorem nesouhlasí, neboť na svědkovi byla po celou dobu výslechu patrná značná nervozita, přičemž se začal třást ve chvíli, kdy jej obžalovaný [REDAKCE] spontánně slovně napadl větou: „Počkej, já ti dám“. Tento svévolný výstup obžalovaného vůči svědkovi je nutné považovat za natolik flagrantní intervenci do psychické pohody kterékoliv osoby, že se nelze divit, že se tato následně projevila u svědka [REDAKCE] právě uvedeným třesem. Pokud se jedná o argumentaci obhajoby nevěrohodností ostatních svědků – zájemců o koupi (lze domyslet, že se jmenovitě jedná o svědky [REDAKCE] či [REDAKCE]), veškeré takovéto osoby zakoupily jiný statek, kde nyní žijí (tzn., že realizovali potřebu, díky které by měli, dle obhajoby, obžalovaným škodit), popř. od zájmu koupě ustoupili ve chvíli, kdy prohlídkou zjistili faktický stav nemovitosti. Někteří svědci (zejména svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]) pak uvedli, že předstírání zájmu o koupi využili jako záminku k tomu, aby ověřili chov, o jehož stavu se doslechli různé zvěsti; v případě svědkyně [REDAKCE] byl zájem o koupi statku opravdový, nicméně ve chvíli, kdy zjistila skutečný stav nemovitosti (a od záměru koupě ustoupila), rozhodla se v prohlídce dále pokračovat za účelem zjištění stavu chovaných zvířat, což u ní následně vyústilo v oznámení příslušným orgánům veterinární správy. Řečeno souhrnně, pokud obhajoba poukazuje, že ze strany soudem slyšených svědků srší závist vůči obžalovaným, že trestní stíhání odráží tzv. „čecháčství“ (myšleno pravděpodobně jako udavačství, malost, šmírování a pomlouvání jiných), tak soud je přesně opačného názoru. Bez ohledu na to, zdali svědci žijí ve stejné vesnici jako obžalovaní (např. svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] či jinde (svědkové [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE]), popř. bez ohledu na to, zdali se jedná či nejedná o nadšence do chovu zvířete (svědci [REDAKCE], [REDAKCE] oproti svědkům jako je pan [REDAKCE]), dokládá aktivita jmenovaných osob zájem o věci veřejné, o události, které se okolo nich dějí. Jejich postup (a případná následná oznamovací činnost) je projevem upřímného nezištného zájmu pomoci a napravit určité (jimi subjektivně vnímané) křivdy, tedy projevem jakési občanské společnosti, než projevem fízlování, křiváctví či tzv. „čecháčství“.

38. V návaznosti na shora uvedené tak svědci, kteří statek osobně navštívili, a kteří vypovídali proti obžalovaným (jmenovitě svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE]) byli osobami, které nechtěly obžalovaným škodit, nýbrž toliko reagovaly na dění, které se okolo nich odehrává (např. nález poražených psů, kteří byli značně zanedbaní u svědkyně [REDAKCE], slyšení kvílení a nařikání psů, popř. pozorování zanedbaných koní u svědkyně [REDAKCE], vlastní iniciativa a snaha „medializovat“ kauzu u svědka [REDAKCE] apod.). O věrohodnosti svědků nadto svědčí skutečnost, že si některé okolnosti nebyli schopni

s ohledem na časový odstup vybavit, popř. si ohledně daných okolností nebyli jistí; přitom je obvyklou vlastností svědka (resp. jeho paměti), že schopnost uchovat a reprodukovat jednotlivé okolnosti s odstupem času klesá, resp. paměť jako taková reprodukuje okolnosti obecně, na detaily se zaměřuje až ve chvíli, kdy takovýto detail je pro daného svědka zjevný, překvapivý až alarmující (tedy vyžaduje zapamatování). Co však všichni svědci shodně uvedli (s výjimkou svědka [REDAKCE], který se jako ochránce psů zajímal spíše o jejich osud), byly naprosto nepřijatelné a nevyhovující podmínky chovu koní, kteří byli ve zblázněném stavu v naprosto nevyhovujících (někdy i) zabahněných podmínkách, bez dostatečného množství potravy a péče, bez náležitého a odpovídajícího ustájení v tmavých, stísněných dřevěných boxech, které byly bez dostatečné podestýlky. Ptactvo (tzn. holubi) bylo chováno ve velikostně neodpovídajících klecích a voliérách, které byly špinavé; nadto svědci viděli v různých částech statku i další vyskládané klece a železné boxy, ty však byly prázdné. Psi byli chováni ve větším počtu pospolu v kotcích bez dostatečného množství žrádla, což působilo na některé ze svědků jako tzv. „množirna“ (toto jejich přesvědčení však vyvrací nejen nejasná výpověď svědka [REDAKCE], který v okolí statku nezaznamenal větší pohyb cizích vozidel – zájemců o koupi zvířat, ale taktéž vcelku malé množství inzerce prodeje štěňat a jiných zvířat na inzertních webových serverech, což vedlo soud k tomu, že nekvalifikoval uvedený skutek dle § 302a odst. 2 tr. zákoníku). I přesto, že obžalovaní tvrdili, že zvířata (psi a kočky) byla pravidelně pouštěna, popř. věčena, tak shora jmenovaní svědci shodně uvedli, že povětšinou psi ani kočky nikde nepobíhali, žádný ze svědků neviděl obžalované, že by psy věncil, popř. že by je pouštěl se proběhnout. Kočky byly při prohlídkách statku (které se konaly v průběhu dne) vyskládány v klecích v šedé chodbě, ačkoliv obžalovaní i u nich tvrdili, že kočky přes den vypouštěli ven. Ve chvíli, kdy se někteří ze svědků chtěli podívat do určitých částí usedlosti (např. do bílé budovy nacházející se na pastvinách, popř. ve statku do koupelny apod.), nebylo jim toto umožněno, byli okřiknuti (zejména obžalovaným [REDAKCE]), popř. byli v průběhu prohlídek obžalovanými dozorováni.

39. V této souvislosti je nutné vyzdvihnout zejména svědectví [REDAKCE], která se opakovaně jako úřední osoba vyskytovala na statku obžalovaných. Svědkyně doložila, že obžalovaní nikdy neumožnili (pod různými záminkami) řádný průběh a rozsah kontroly, nicméně i z prostorů, odkud mohli hospodářství obžalovaných pozorovat (např. viděli koně Granadu na vzdálenost 30 metrů) byla patrná zanedbanost zvířat. Právě výpověď [REDAKCE] koresponduje nejen s laickým pohledem shora jmenovaných svědků, ale taktéž koresponduje s jednotlivými protokoly o kontrole, z nichž je patrná (i přes provedenou výzvu) nespolupráce obžalovaných s orgány veterinární správy. Argument obhajoby ve smyslu, že jednotlivé kontroly neodhalily nedostatky v chovu zvířete na statku obžalovaných (a je tak nevysvětlitelné, proč došlo rovnou ke správnému zajištění zvířat), je tudíž lichý, neboť správní orgány neměly efektivní možnost kontroly podmínek chovu a stavu (kondice) jednotlivých zvířat, nicméně i z těch možností, které se jim i přes neochotu obžalovaných naskytly (např. fotografování koní a jejich výběhu na dálku), jsou zcela patrné skutečnosti, které soud shrne níže. Pokud svědkyně [REDAKCE] činila jednotlivé návštěvy na statku obžalovaných, nejednalo se z její strany o jakési vtírání či soukromou iniciativu, nýbrž o jednání na příkaz svého představeného, tzn. jednání v rámci výkonu funkce. O věrohodnosti svědkyně svědčí taktéž skutečnost, že sama se k jednotlivým okolnostem, které neměla exaktně podložené fakty (popř. zjištěné správní činnosti), odmítla vyjádřit, resp. odpověděla soudu až po delší úvaze a rozmýšlení.
40. Svědci [REDAKCE] či [REDAKCE] popisovali jednotlivé okolnosti značně obecně a neurčitě. Pro soud je sice na jednu stranu překvapivé, že svědek [REDAKCE], jakožto starosta obce, nevěděl o dané věci (dle svých slov) příliš i přesto, že byl opakovaně informován občany obce o útěcích psů (zjevem odpovídajícím karlovarskému harlekýnovi – rase podobné Jack

Russell), byl přítomen činnosti orgánů veřejné moci (např. zajištění koní), popř. nebyl schopen, jakožto bývalý zemědělský hospodář, ohodnotit stav zvířat a pastvin, nicméně na druhou stranu tyto nedostatky pramení ze snahy svědka po přesném a naprosto věrohodném líčení okolností. Svědek [REDACTED] - bývalý provozovatel čerpací stanice uvedl (stejně jako svědkyně [REDACTED] či svědek [REDACTED]), že občas viděl před statkem obžalovaných osobní automobil s návěsem, na kterém bylo několik balíků sena, pravidelné dovážky však nezaznamenal; zaznamenal však, že jeden z obžalovaných pravidelně dovážel čerstvě posekanou trávu na kolečku. Pokud však soud zohlední množství senáže (či sena), které bylo potřeba ke krmení (či dokrmování) koní (celkem 26 koní x průměrně 1,5 balíku sena na jednoho koně měsíčně, tzn. celkem 39 balíků měsíčně), musely by být dodávky sena výrazně častější, popř. by obžalovaní museli mít objemné zásoby krmiva na statku (ty však nikdo ze svědků nezahledl, obžalovaní je taktéž negovali); tuto absenci v krmivu nemůže zvrátit každodenní dovážení čerstvě nasekané trávy (navíc pouze na kolečku – tedy v malém množství).

41. Svědek [REDACTED] se o hospodaření obžalovaných vyjadřoval taktéž neurčitě, nicméně u něj se dle soudu jedná o neochotu vypovídat a sdělovat určité okolnosti (např. svědek popisoval své vztahy s obžalovanými jako neutrální i přesto, že mezi nimi byla opakovaně vedena přestupková řízení či u nich docházelo ke konfliktům); [REDACTED] nicméně zcela popřel, že by s obžalovanými jednal o prodeji pozemků, neboť takováto jednání vedl s předchozími majiteli statku. Vůči svědkovi [REDACTED] vznesli obžalovaní též obvinění, že to je právě on, kdo jim před přibližně 7 až 9 lety otrávil koně, což u přeživších jedinců vyvolalo doživotní následky (shodnou okolnost potvrdil též svědek [REDACTED]). Tento argument obhajoby je však lichý, neboť širokospektrální zdravotní problémy se vyskytovaly i u koní narozených po údajném trávení (tj. po roce [REDACTED] až [REDACTED]), popř. u přeživších koní byla diagnostikována onemocnění, která s trávením nesouvisí (olysalé končetiny u klisny Adry, zanedbaná hříva u hřebce Železníka, poškozená srst u hřebce Hrabě, neupravená kopyta u jednotlivých koní apod.), popř. se onemocnění trávicího traktu vyskytují v takovém měřítku, že náležitou péčí by (jak uvedl sám znalec) došlo u jednotlivých koní k nápravě zdravotního stavu (nebyl by chronický), popř. by došlo k jeho výraznému zmírnění (např. by nevedl k sekreci dlouhodobého charakteru). Karence ve výživě a onemocnění zažívacího traktu (např. glukoneogeneze u klisny Markýzy), popř. s tím spojené komplikace (např. nekvalitní srst či rohovina kopyt, horší osvalení končetin, pupeční kýla apod.) se vyskytovaly i u koní narozených po takovémto trávení. I kdyby soud připustil teoretickou možnost genetického přenosu na potomstvo v důsledku otravy, vyskytují se tato onemocnění u tak značného počtu jedinců narozených po údajném trávení, že pravděpodobnost přenosu na následnou generaci v takovém měřítku je prakticky vyloučena (tento závěr ostatně doložil i soudní znalec). Nevhodný zdravotní stav a kondice chovaných zvířat (zejména pak koní) tak nesouvisí s trávením či zásahem třetích osob, nýbrž s nedostatečnou skladbou a množstvím výživy, která vedla u doličných jedinců k oslabení imunitního systému, popř. schopnosti tzv. látkové výměny (tzn. vstřebávání živin z potravy do krevního oběhu).
42. Ve prospěch obhajoby z velké části vypovídali toliko dva svědci a to [REDACTED] a realitní makléř prodávající nemovitost obžalovaného [REDACTED] – [REDACTED]. Realitní makléř je pro soud zcela nevěrohodný, neboť předně zatajil skutečnost, že obžalovaného [REDACTED] zastupoval před Okresní správou sociálního zabezpečení ve věci žádosti obžalovaného o invalidní důchod. Realitní makléř je nadto ve věci finančně značně zainteresován, neboť mu budou z případného prodeje náležet cca 2 % kupní ceny. [REDACTED] taktéž popisoval v porovnání se svědky, kteří statek při prohlídce navštívili, jednotlivé okolnosti (např. stav zvířete, charakter prostor statku) zcela odlišně, přičemž svědkyně [REDACTED] uvedla, že se s obžalovanými přátelsky bavil a tykal jim. Nadto je nutné zdůraznit, že jmenovaný svědek po ukončení výslechu konstatoval své překvapení, proč se jej soud nedotázal, jak byl proveden

odchyt zabavovaných zvířat a následně zachycen jejich zdravotní stav; soud se přitom takovéto otázky v průběhu výslechu svědka ani náznakem nedotkl. Je tak zcela evidentní, že svědek projednával uvedenou věc s obžalovanými před svou výpovědí a byl jimi o jednotlivých okolnostech zjevně informován.

43. Pokud se jedná o svědka [REDAKCE], tak toho soud hodnotí jako svědka, který svou výpovědí nechtěl obžalovaným (z lidského hlediska) škodit, nechtěl sdělovat určité nedostatky v jejich hospodaření, při své výpovědi v situacích, kdy by měl určitým závěrem obžalovaným přitížit, se vyjadřoval značně vyhýbavě a neurčitě. I přesto, že svědek označil svůj vztah k obžalovaným za ryze profesionální, účtoval jim jakožto veterinář (podnikatel) péči o zvířectvo za tzv. „nákupní ceny“, dopravu jim vůbec neúčtoval; soud si neumí vysvětlit takovýto přístup svědka k běžným zákazníkům, ke kterým by měl neutrální vztah (popř. vztah profesionální), a to zvláště za situace, kdy veterinář dojížděl na statek obžalovaných relativně často (dle svých slov 1x za 14 dní), tudíž jen se samotnou dopravou a ztrátou času na cestě by mu vznikly nemalé náklady. [REDAKCE] zná desítky let obžalovaného [REDAKCE], spolupracuje s ním, přičemž obžalovaný jej v článku [REDAKCE] označuje za dlouholetého přítele, který jej ve šlechtitelské činnosti mj. finančně podporoval. Pokud svědek označil částky fakturované a vyplácené městem [REDAKCE] (za veterinární péči o zvířata obžalovaných v předběžné péči) za přemrštěné, neshoduje se tento názor ani se závěry soudního znalce ani s poznatky [REDAKCE]. Pro soud je zcela logické, že pokud jsou určitá zvířata zbídačelá či zanedbaná, a mají být tzv. „vyplána“ do alespoň ucházející kondice, musí být vynaloženy výrazně vyšší finanční částky na jejich péči, neboť potřebují nejen zvýšenou odbornou péči (např. úprava kopyt, vakcinace, lékařské zákroky v podobě např. operace břišní kýly), ale vyžadují též speciální stravu tak, aby byla kompenzována dlouhotrvající karence v jejich výživě; zmíněné faktory se logicky musí projevit na výši nákladů za péči. I přesto, že [REDAKCE] tvrdil, že koně byli pravidelně očkováni, tak takovéto tvrzení je v příkrém rozporu se záznamy, které jsou ke každému jedinci vedeny v tzv. průkazu koně (zde se u většiny koní vyskytuje za celou dobu jejich života (!!)) jedna, nanejvýš dvě vakcinační dávky). Přestože svědek [REDAKCE] tvrdil, že obžalovaným dával léky na odčervení holubů, jejich načepýřené peří dokládá parazitózu, tedy onemocnění zažívacího traktu, kterým tato medikace (vakcinace) měla předcházet. U psů a koček pak záznamy veterinární péče absolutně chybí, a to i přesto, že chov obou těchto druhů byl veden ve vyšším počtu jedinců; přitom [REDAKCE] uvedla, že pokud jsou zvířata (zejména kočky) chována v takovýchto počtech, musí být přijata opatření, aby nedocházelo k mutaci určitého viru v rámci chovu. Při takto velkém chovu, jaký měli obžalovaní, je tak prakticky nutností, aby si obžalovaní vedli spolehlivé záznamy o veterinární péči chovaných zvířat, neboť není v lidských silách si veškerou veterinární historii každého jedince pamatovat. Jinak řečeno, při péči o zvěř byl [REDAKCE] odkázán na jakési uvážení obžalovaných, která zvířata jsou mu předvedena či předána k veterinární péči, a tudíž není v možnostech jmenovaného svědka, aby objektivně hodnotil (popř. se různými písemnými stanovisky vyjadřoval) k stavu jednotlivých zvířat.
44. Ve vztahu ke znaleckému posudku namítala obhajoba nekompetentnost ustanoveného znalce [REDAKCE], poukázala na fakt, že znalec vycházel při vypracování obecně formulovaného znaleckého posudku, jenž je údajně antedatovaný, toliko ze zpráv jiných odborných osob, namítala, že znalec neprovedl šetření na místě samém a nevyšetřil doličná zvířata, popř. zdůraznila, že se znalec v rámci znalecké činnosti vůbec nevyjádřil ke zdravotnímu stavu koček a jejich údajné světloplachosti. Veškeré obhajobou namítané vady znalecké činnosti jsou dle soudu nedůvodné. Znalec vycházel z širokého spektra listinných důkazů, které byly obsahem (t.č. vyšetřovacího) spisového materiálu; na svých závěrech setrval i v průběhu výslechu v rámci hlavního líčení, jenž byl značně obsáhlý a při kterém byl znalec konfrontován s vysokým počtem dotazů, a to nejen ze strany soudu ale taktéž ze strany dozorujícího státního zástupce.

Znalec je svou profesí praktikující veterinář, jeho závěry byly pro soud logické, velmi detailní, odborně reprodukované, korespondující s listinnými důkazy (vzniklé zejména činností veterinární správy), popř. výpověďmi jednotlivých svědků (jak laiků, tak i svědkyně [REDAKCE]). Ve prospěch obhajoby je nutné nadto podotknout, že znalec při svém výslechu zpochybnil závěr obžaloby v tom směru, že anamnéza údajně svědčící o trvalých následcích u koní Báry, Amora a Mikeše byla způsobena péčí obžalovaných, jelikož připustil reálnou možnost genetické predispozice těchto jedinců k diagnostikovaným onemocněním (např. měsíční slepota může být autoimunitním onemocněním, jehož progresu se léčbou dá toliko zpomalit, deformaci pohybového aparátu může způsobit jak vrozená disbalance jedince, tak i karence v jeho výživě); právě na základě uvedených znaleckých zjištění soud tzv. překvalifikoval skutek toliko na základní skutkovou podstatu přečinu dle § 302a odst. 1 tr. zákoníku. Závěry znalce pak ostatně plně korespondují s poznatky svědkyně [REDAKCE] (popř. s jejím odborným vyjádřením). Pokud obhajoba namítla, že znalec osobně nevyšetřil jednotlivá zvířata, tak dle soudu k takovému postupu nebyl důvod zvláště díky velmi preciznímu zaznamenání údajů o diagnóze a laboratorních vyšetřeních zajištěných zvířat (viz např. odborné vyjádření [REDAKCE]), v němž měl znalec k dispozici veškeré údaje o biochemických rozbořech koní a koček (u holubů a psů obsahovalo odborné vyjádření popis diagnóz nemocných jedinců). Tvrzení o antedataci posudku je dle soudu zcela nepodložené.

45. Obhajoba též namítala, že v mnoha případech hospodáři na desítkách hektarů toliko jedna rodina, to znamená, že několik jedinců je schopno obhospodařit co do zvěře početná hospodářství o velké hektarové rozloze (jako příklad posloužila rodina poslance Parlamentu ČR Mariana Jurečky); obžalovaní tak byli schopni dle svého přesvědčení zajistit péči o své hospodářství a chov zvířat uvedených ve výrokové části rozsudku. Dle soudu však takovýto argument neobstojí. Předně je nutné poukázat na fakt, že mnoho rozlehlých hospodářství je možné obhospodařovat toliko díky vyspělé mechanizaci (popř. díky v nynější době nastupující robotizaci výroby). Obžalovaní však žádnými stroji nedisponovali – měli toliko „kolečko a dva páry rukou a nohou“, občas se mohli spolehnout na výpomoc jiné osoby. Pokud jim byla určitá senáž přivážena, činily tak jiné osoby díky návěsu za osobní automobil (což dosvědčil svědek [REDAKCE]). Ani jeden z obžalovaných neměl k dispozici traktor či jiný zemědělský stroj (pouze obžalovaný [REDAKCE] příležitostně vozil menší zvířata dle vyjádření [REDAKCE] k němu do ordinace). Dle názoru soudu lze zdravotní stav zvěře, popř. stav ke statku přilehlých pozemků (náletový plevel, neposečené části, nevyvážení fekálií) přisuzovat značnému personálnímu nedostatku na statku, kde by mělo být zaměstnáno alespoň 20 osob, popř. menší počet osob ale pracujících (za pomoci strojů) prakticky od rána do večera. Dále nelze přehlédnout ani zdravotní stav a kondici obžalovaných v inkriminované době, jelikož obžalovaný [REDAKCE] byl (a stále je) invalidní důchodce, obžalovaný [REDAKCE] je důchodcem starobním; jsou tedy osobami, které vzhledem ke svému zdraví a věku jsou za vrcholem pracovní výkonnosti. Navíc ani finanční kondice obou obžalovaných jim neumožňovala hradit náklady na provoz statku a péči o zvířata. Soud v tomto směru staví na těch závěrech, že ani jeden z obžalovaných se nechtěl vyjádřit k výši svých úspor, k výši měsíčního příjmu (např. ze starobního důchodu), popř. k výši celkových nákladů na provoz hospodářství (či krmení a veterinární péči o jednotlivá zvířata); obžalovaní nedisponovali ani fakturami za dodávky krmiv, ani účetními podklady ohledně poskytnuté veterinární péče. Znalec však odhadl měsíční náklady vynaložené pouze na péči o správním orgánem zajištěná zvířata (tj. bez započtení nákladů na chov další zvěře, kterou obžalovaní vlastnili, a bez započtení nákladů na provoz domácnosti obžalovaných) na částku okolo 100 000 Kč měsíčně, nicméně vzhledem k diagnózám některých jedinců (např. léčba měsíční slepoty stanovená v nákladu 50 000 Kč až 100 000 Kč, resp. dle [REDAKCE] v částce 5 000 Kč měsíčně) by skutečné náklady na provoz statku mohly daleko výrazněji přesáhnout takovéto odhadované náklady. Obžalovaní tudíž nebyli schopni nejen personálně, ale hlavně finančně zajistit chod statku.

46. Obhajoba vznesla též argumenty k zákonnosti a důvodnosti domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, popř. namítala nesprávnou identifikaci a neodborný odchyt zvířat při jejich zajištění. Soud předně připomíná, že znalec zcela s jistotou určil, že zranění a nemoci, které byly u jednotlivých zvířat diagnostikovány, svědčí o dlouhodobě zanedbávané veterinární péči a nedostatku stravy (spočívajícím jak v nedostatečném množství, tak i složení). Svědek [REDACTED], který byl jako laik přítomen odchytu zvířat obžalovaných dne [REDACTED], nezaznamenal žádné nestandardní postupy či špatné nakládání s jednotlivými jedinci, což ostatně potvrdila i svědkyně [REDACTED], která vyzdvihla zejména precizní řešení obtíží vzniklých odchyt�em nervózních hřebců, přičemž celková doba odchytu koní zabrala 5 hodin. O dodržení zásady přiměřenosti a zdrženlivosti při zásahu správního orgánu do vlastnického práva obžalovaných (v rámci správního zajištění) svědčí mj. též skutečnost, že určitá zvířata (např. psi sheltie, papoušci, domácí drůbež) zůstala v péči obžalovaných, neboť nevykazovala, na rozdíl od zajištěných jedinců, znaky zanedbané péče. Provedené prohlídky (domovní a jiných prostor) hodnotí soud jako zcela zákonné, provedené na základě precizně odůvodněných soudních příkazů, přičemž k uvedeným prohlídkám bylo přistoupeno na základě splnění podmínek vtělených do ustanovení § 82 odst. 1 a 2 tr. řádu až poté, co bylo oběma obžalovaným sděleno obvinění (a byli k věci slyšeni), popř. byly prohlídky provedeny až poté, co v rámci správní činnosti došlo k zachycení okolností, které mohly orgány činné v trestním řízení vést k důvodnému podezření, že v bytových či jiných prostorách se nachází věci důležité pro trestní řízení (zejména trpící zvířata). Námitka špatné identifikace zajištěných zvířat neobstojí dle soudu nejen proto, že obžalovaní nezpochybnili vlastnické právo k zajištěným zvířatům (citovaných ve výrokové části obžaloby, resp. rozsudku), ale taktéž proto, že jak protokol o provedení domovní prohlídky/prohlídky jiných prostor ze dne [REDACTED], tak i seznam zvířat svěřených do předběžné náhradní péče, obsahují dostatečné identifikační údaje, které u zvířat vylučují jejich zaměnění s jinými zvířaty téhož druhu (u holubů byla velikost hejna stanovena na základě počtu kusů); zdravotní stav jedinců byl následně diagnostikován s několikadenním odstupem. K argumentu obhajoby, že domovní prohlídky nebyly neodkladným úkonem, soud toliko dodává, že neodkladnost provedení úkonu byla dána nutností po zajištění zvířat (které evidentně vykazovaly znaky špatné péče) pro důkazní účely, stejně jako nutností po bezprostředním zadokumentování objektivního stavu, v kterém se hospodářství jako celek (z pohledu chovatelského) nacházelo.
47. Souhrnně řečeno, v nynější věci je zcela evidentní, že u koní byl zaznamenán značný deficit ve výživě, kvalitě stravy a pohybu. Koně byli chováni v nevhodných, vlhkých a rozbahněných prostorách, což u nich vedlo k plísni v oblasti dolní části končetin, přičemž v žádné z chovných prostor neměli koně přístup k dostatečnému množství čerstvé vody (to u nich vedlo mj. k vyvinutí schopnosti pít dešťové vody stékající po jejich nosu). Karence ve výživě rezultovala v celkové oslabení organismu a ve vznik gastroenterologických obtíží, popř. vadám v oblasti pohybového aparátu a vývoje rohoviny (deformace kopyt), stejně jako se projevovala nedostatečnou kvalitou a kondicí srsti. Koně byli ustájeni v prostorách, které byly (stejně jako chovné prostory jiných zvířat) policejním orgánem precizně co do rozlohy zaměřeny a zadokumentovány, přičemž soud plně odkazuje na shora provedené listinné důkazy, které se těmito skutečnostmi zaobírají. V boxech bylo ustájeno několik koní pohromadě, takovéto boxy byly bez podestýlky, bez přívodu čerstvé vody, bez dostatečného osvětlení, byly špinavé a o neodpovídajících rozměrech. Ani jeden ze svědků nezahlédl koně na rozlehlých pozemcích (pastvinách), nýbrž toliko na omezeném prostoru, kde byla tráva vypasená, popř. prostor byl vydupaný až bahnitý s přítomností stojaté vody. Ostatní části výběhu byly pro koně neudržované, se značným množstvím náletového plevelu. Kočky, ač značně individualistická a teritoriální zvířata, byly chovány v nedostatečně velkých klecích umístěných nad sebou, vystlaných papírem. Kočky trpěly nedostatkem ve výživě a pohybu, byly chovány v šerých

prostorách, což u nich rezultovalo v přecitlivělost na světlo. Neměly k dispozici své vlastní prostory, kam by se mohly ukrýt, popř. kde by si mohly budovat vlastní teritorium. Pokud by soud připustil, že obžalovaní (jak sami tvrdí) kočkám určitý pohyb umožnili v denních hodinách, je i toto špatný postup, neboť kočka je šelma, která je aktivní a loví zpravidla v noci. V případě zajištěného hejna holubů byla shledána nejen pochybení v oblasti veterinární péče, ale taktéž nevhodný způsob chovu v klecích, který je pro holuba značně depresivní. Holubi neměli přístup k pestré stravě, k čerstvé vodě, neměli možnost dostatečného proletu, o čemž svědčí mj. značný nános trusu na jejich pařátech, který se přirozeně setřásá letem, popř. cachtáním ve vodě. Psi, kteří byli ze všech doličných zvířat nejméně zanedbáni, trpěli podvýživou, nedostatečnou veterinární péčí, jedinci totožní s těmi, které chovali obžalovaní, byli jednotlivými svědky opakovaně nalézáni v okolí statku ve zbídačelém stavu. Veškeré chovné prostory zvířat pak byly značně neudržované, plné plesnivějících fekálií, bez dostatečné podestýlky či jiných chovateli užívaných doplňků. Všechny shora vyčtené nedostatky rezultovaly u zajištěných zvířat ve strádání, které přetrvávalo i několik měsíců po jejich odebrání (např. o nedostatku výživy všech zvířat svědčí fakt, že i několik týdnů po jejich odebrání u nich docházelo k prakticky nulové či zanedbatelné defekaci). Zjištěné nedostatky pak měly velmi citelný dopad do zdravotního stavu zvířat, která díky zjištěným deficitům ve výživě a podmínkách chovu značně strádala a trpěla (psychicky i zdravotně), což se promítlo do kvality jejich života (tzv. welfare – životní pohody, kterou dokládá zejména celosvětově uznávaný BCS index), popř. by uvedený stav mohl v budoucnu vést až k jejich úhynu. Zdravotní stav a strádání zvířat tak dle názoru soudu není možné shledat v jejich odchytu při zajištění v rámci domovních prohlídek, resp. prohlídek jiných prostor, neboť jak sám znalec uvedl, pokud k určitým poraněním došlo, jednalo by se o tzv. „čerstvá“ zranění (zejména tržného charakteru).

48. Ve světle shora uvedených skutkových zjištění soud zamítl návrh na provedení důkazu výsledkem [REDACTED] – soudní komisařky a [REDACTED], která ve věci vykonávala (a vedla) jménem města Prachatice správní činnost, neboť obě dvě osoby by byly slyšeny k okolnostem, které vnímaly v rámci výkonu úřední činnosti (na rozdíl od [REDACTED], která vypracovávala ve věci odborné vyjádření). Své poznatky tak plně promítly do správních rozhodnutí či úkonů trestního stíhání, přičemž rozhodné skutečnosti jsou nadto prokazovány širokým spektrem shora provedených důkazů.
49. Návrh na doplnění dokazování výsledkem [REDACTED] soud taktéž zamítl jakožto nadbytečný, neboť svědkyně měla být dle obhajoby slyšena ke způsobu hospodaření na statku a případné výpomoci jiných osob. Nicméně obžalovaný [REDACTED] uvedl, že se o zvířata starali společně s obžalovaným [REDACTED], v chovu jim občas pomáhali dobrovolníci, resp. známí (které až na svědkyni [REDACTED] jmenovitě neuvedl). Soudní znalec však uvedl, že na hospodářství s takto velkým chovem zvířete musí pracovat alespoň 20 osob, což je počet, který žádá ze soudem slyšených osob neuváděla; slyšení [REDACTED] by tudíž bylo zjevně nadbytečné.
50. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud při právním hodnocení skutku k závěru, že jednání obou obžalovaných naplňuje, bez důvodných pochybností, všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu chovu zvířat v nevhodných podmínkách dle § 302a odst. 1 tr. zákoníku, když uvedeného přečinu se dopustí ten, kdo chová větší počet zvířat v nevhodných podmínkách a tím ohrožuje jejich život, popř. jim způsobuje značné útrapy. Časové zařazení skutku pak plně odpovídá dikci ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku, neboť trestnost jednání (činu) byla stanovena zákonem č. 114/2020 Sb., s účinností ke dni 1. 6. 2020.

51. Projednávaný přečin spáchali obžalovaní ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, neboť o jejich úmyslném společném jednání svědčí skutečnost, že o zvířata pečovali dle svého vyjádření po vzájemné domluvě a nerozlišovali, které zvíře komu patří.
52. Co do zákonných znaků skutkové podstaty uvedeného přečinu obžalovaní porušili objekt chráněný trestným právem, tedy zájem na ochraně živých tvorů (ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání) chovaných ve větších chovech před bolestí a utrpením.
53. K odpovědnosti za projednávaný přečin zákon vyžaduje naplnění subjektivní stránky v podobě úmyslu. Ten je zde, ve formě úmyslu nepřímého, zcela zachován, jelikož je nepochybné, že obžalovaní jako dlouholetí chovatelé zvířat s ohledem na své chovatelské zkušenosti věděli, že veškeré v jejich péči zjištěné nedostatky vedou k utrpení zvířat a riziku jejich úhynu a pro tento případ (tzn. pro případ ohrožení života zvířat a jejich utrpení) s tím byli srozuměni. O jejich srozumění (a tedy lhostejnému přístupu k případnému porušení objektu, který trestní právo chrání – tzn. k následku) svědčí ostatně naprosto flagrantní porušení všech obvyklých zásad řádného chovu koní, psů, koček či holubů, stejně jako výsledný zdravotní stav jmenované zvěře.
54. Co do objektivní stránky se dle právního názoru soudu rozumí chovem soustavná péče a aktivita cílící na zajištění základních potřeb zvířete, popř. aktivita zaměřená na jeho rozvoj či šlechtění, tedy aktivita svou náplní odpovídající ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) či ustanovení § 3 písm. k) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaní ve výroku vyčtená zvířata vlastnili a poskytovali jim (byť v nedostatečné kvalitě a množství) péči, kterou zvířata jejich druhu vyžadují.
55. Zvěř pak obžalovaní chovali ve větším počtu, tedy v takovém množství, které přesahuje rámec amatérského – domácího chovatelství (obvykle v řádu jednotek kusů). Tím je dle názoru soudu dána aplikace speciální skutkové podstaty dle § 302a tr. zákoníku oproti § 302 tr. zákoníku, o čemž svědčí mj. též důvodová zpráva k zákonu č. 114/2020 Sb., dle níž je účelem úpravy (§ 302a tr. zákoníku) mj. postihovat nezodpovědnou produkci mláďat, popř. jejich držení ve zcela nevyhovujících podmínkách. Dle právního názoru soudu však není důvod pro odlišné vnímání trestněprávního postihu nesprávného chovu a držení mláďat oproti dospělým jedincům, neboť smysl právní úpravy vtělené do ustanovení § 302a tr. zákoníku spočívá v postihu jakéhokoli nezodpovědného chovu zvěře, který je realizován ve větším množství (resp. rozsahu), čímž je dána tzv. specialita § 302a tr. zákoníku oproti ustanovení § 302 tr. zákoníku.
56. Nevhodnými podmínkami se dle právního názoru soudu myslí takové prostředí, které ve výrazné míře nesplňuje předpoklady pro řádný vývoj určité větší skupiny jedinců, čímž u nich dochází k utrpení či ohrožení života; nejedná se tudíž o určité „kosmetické vady“ ale o evidentní porušení zásad správného chovu zvěře (neprováděné *de lege artis*), které vede k ohrožení či degradaci kvality života zvěře, popř. k vzniku rizika úhynu některých jedinců. Posuzování nevhodnosti chovných podmínek však nelze omezovat toliko na jedno určité kritérium, kterým může být např. velikost životního prostoru (rozměry boxů u koní), nýbrž je nutné zohlednit veškeré faktory, které jsou u chovu konkrétního druhu zvěře stěžejní. V projednávané věci tak soud spatřuje nevhodnost podmínek v případě chovu koní v nedostatku pitné vody ve stájích a na pastvinách, v nedostatečném množství a pestrosti stravy, popř. v naprosto tristním stavu stáji a prostor určených pro „výběh“ koní. Pro soud je

tak irelevantní, zdali boxy splňovaly podzákoným předpisem stanovené rozměry, neboť je pro nyníější věc rozhodné, že v boxech nebyli chováni koně ustájeni samostatně, koně neměli dostatečnou podestýlku, v zatmaveném boxu (lhostejno jak rozlehlém) neměli přístup k pitné vodě a k dostatečnému množství potravy. U holubů jsou nevhodné podmínky shledány v nedostatečném proletu (chov v klecích či voliérách), absenci přístupu k dostatečnému množství čerstvé vody, popř. v chovatelsky nesprávném stavu klecí (nedostatek pilin v podestýlce, plesnivějící trus apod.). Podmínky chovu koček nebyly vyhovující vzhledem ke skutečnosti, že ty byly chovány (ač jako individualistický živočišný druh) ve smečce. I přesto, že potřebují pro svůj zdárný život a pohodu dostatečný životní prostor a úkryt, byly chovány v klecích umístěných nad sebou, bez dostatečného množství pohybu a přísunu čerstvé vody. Psi vykazovali znaky podvýživy, přičemž byli taktéž chováni v nevhodných podmínkách (betonových kotcích, tmavých prostorech) o větším počtu kusů v každém z kotců; v takovýchto chovných prostorách se nacházel plesnivý trus, a to nejen na podlaze kotce, ale taktéž v psích miskách. Veškerá obžalovaným odebraná zvířata pak vykazovala nedostatečnou veterinární péči. Obhajoba ve své závěrečné řeči namítla, že zákonný znak skutkové podstaty „v nevhodných podmínkách“ není zákonodárcem precizně definován a umožňuje jakousi svévoli díky nedostatečně precizovanému znění skutkové podstaty. Tento právní názor je však lichý, neboť zákonodárce zcela přirozeně nemůže postihnout veškeré situace, které vyústí při chovu zvířat v jejich špatný zdravotní stav a ohrožení života (budou tedy nevhodné), a tudíž ponechává na úvaze orgánů činných v trestním řízení (v konečném důsledku pak soudu), aby hodnotili podmínky chovu v každé věci individuálně přihlížeje k dopadům, které u konkrétních jedinců vyzvaly.

57. Ve výroku popsaná onemocnění jednotlivých zvířat pak nastala v příčinné souvislosti s nevhodnými podmínkami, v kterých byla chována, přičemž v konečném důsledku takto chovaná zvířata výrazně strádala na kvalitě života (o čemž svědčí např. úroveň BCS indexu), popř. u nich hrozil úhyn v důsledku zanedbání péče.
58. Soud provedl ve skutkové větě (tzn. v popisu skutku) oproti obžalobě státního zástupce významnou změnu v podobě vypuštění závěru (popisu) o trvalých následcích na zdraví u koní Báry, Amora a Mikeše, neboť v průběhu dokazování vznikly důvodné pochybnosti, zdali uvedené trvalé následky byly způsobeny v příčinné souvislosti s neodbornou péčí obžalovaných, popř. zdali se jedná o určitá geneticky predisponovaná onemocnění, popř. o choroby autoimunitního charakteru, kterým léčbou nelze předejít, resp. je trvale odstranit. Soud proto překvalifikoval skutek ze zločinu dle § 302a odst. 3 písm. b) tr. zákoníku na přečin dle § 302a odst. 1 tr. zákoníku.
59. Soud taktéž neshledal důvod kvalifikovat skutek jako přečin dle § 302a odst. 2 tr. zákoníku, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaní soustavně (popř. velmi často) inzerovali prodej jimi chované zvěře za účelem jejího prodeje (obchodu).
60. Skutková věta rozsudku byla naproti tomu v porovnání s obžalobou státního zástupce doplněna u koně Adély, nar. ██████████, o datum jejího předpokládaného úhynu, přičemž ve vztahu k této klisně nedošlo k jejímu propadnutí.
61. Soud při úvahách o stanovení druhu a výše trestu přihlédl dle ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku, ve spojení s ustanovením § 41 a § 42 tr. zákoníku, ke společenské škodlivosti jednání obžalovaných, stejně jako k jejich pohnutkám, možnostem nápravy a taktéž k jejich dosavadnímu způsobu života. Oběma obžalovaným polehčuje okolnost, že se jedná o osoby trestněprávně bezúhonné. Přitěžující okolností u obou obžalovaných nicméně je, že trestnou činnost páchali ve velkém rozsahu (tj. na vysokém počtu zvířat, o čemž ostatně svědčí

astronomické náklady vynaložené na veterinární péči o zvěř v rámci předběžné náhradní péče), přičemž takovýto trestný čin spáchali ve spolupachatelství, tj. s další osobou (§ 42 písm. m) a písm. o) tr. zákoníku).

62. U obou obžalovaných soud dle § 55 odst. 2 tr. zákoníku shledal, že postačí (i s ohledem na jejich věk a zdravotní stav) náprava jejich osoby trestem alternativním. Vzhledem k jejich majetkovým a osobním poměrům soud nepřistoupil k ukládání peněžitého trestu, nýbrž volil trest odnětí svobody ve výměře přesahující návrh výměry trestu, jenž v závěrečné řeči vznesl státní zástupce, neboť s ohledem na přítěžující okolnosti by ukládání trestu odnětí svobody v rozpětí spodní ¼ zákonné trestní sazby bylo nepřiměřeně mírné. Rozdíl ve výši výměry trestu odnětí svobody (5 měsíců u obžalovaného ■■■■, resp. 4 měsíců u obžalovaného ■■■■) reflektuje množství zvěře, které každý z obžalovaných měl ve svém vlastnictví; nadto je u obžalovaného ■■■■ zohledněna ta skutečnost, že trestná činnost byla páchána v nemovitosti, která se nachází v jeho vlastnictví. Zkušební doba vyměřená v délce dvou let pak představuje dostatečný časový úsek pro sledování, zdali obžalovaní vedou řádný život mj. tím, že respektují současně soudem uložený trest zákazu činnosti (tzn., zdali se nedopouští přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání).
63. Jelikož obžalovaní páchali trestnou činnost v souvislosti s držením, chovem a péčí o jimi vlastněná zvířata, uložil soud oběma zákaz držení a chovu zvířat dle § 74a tr. zákoníku. Zde naopak nevyhověl návrhu státního zástupce na výměru trestu v maximální možné výši (tj. 10 let), avšak ukládal trest ve výměře 8 let, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že projednávané trestné činnosti se oba obžalovaní dopustili za celou dobu své chovatelské kariéry poprvé; naproti tomu pochybení byla shledána u vysokého počtu zvířat, resp. ve značném počtu diagnóz, což se odrazilo do výměry trestu nacházející se v horní ¼ výměry trestní sazby. Snížení výměry trestu zákazu činnosti, v porovnání s návrhem státního zástupce, je navíc vykompenzováno zvýšením trestu odnětí svobody.
64. Trest propadnutí věci, ukládaný dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, reflektuje skutečnost, že propadlá zvířata, umístěná do předběžné náhradní péče, byla nástrojem k páchání trestné činnosti (byla obžalovanými týrána). V průběhu trestního stíhání se narodili za trvání předběžné náhradní péče obžalovanému ■■■■ klisna Artemis a obžalovanému ■■■■ hřebeček Galesh, když o takováto hříbata (plody věci) je nutné výrok trestu – propadnutí věci rozšířit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojiteli, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům

omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Prachatice 2. prosince 2021

JUDr. Petr Kolban
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Kolbanem dne 24. 11. 2022

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený dne [REDACTED], důchodce, trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

začátkem [REDACTED] na přesně nezjištěném místě informoval samostatně trestně stíhaného [REDACTED], narozeného [REDACTED], o skutečnosti, že v areálu dančí farmy [REDACTED], okr. [REDACTED], loví rys ostrovid daňky, a to s vědomím, že [REDACTED] má zájem o ulovení rysa, jmenovanému následně za účelem vytvoření příležitosti k uložení rysa, o němž věděl, že je v rozporu s právními předpisy, zprostředkoval kontakt s majitelem farmy samostatně trestně stíhaným [REDACTED], narozeným [REDACTED], od něhož měl informace o výskytu rysa na farmě, následně [REDACTED] po předchozí dohodě s [REDACTED], který mu umožnil za tímto účelem přístup do areálu farmy, skutečně dne [REDACTED] kolem 17:15 hod. v areálu dančí farmy [REDACTED] usmrtil zastřelením střelnou zbraní jedince rysa ostrovida ze šumavské populace, přičemž rys ostrovid (*Lynx lynx*) je zařazen mezi silně ohrožené druhy dle přílohy č. III vyhlášky č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, které jsou zvláště chráněnými druhy ve smyslu § 48 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a jeho usmrcení tak bylo v rozporu s § 50 odst. 2 citovaného zákona, podle něhož je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat,

tedy

vzbudil v jiném rozhodnutí, aby jiný v rozporu s jiným právním předpisem usmrtil jedince silně ohroženého druhu živočicha,

čímž spáchal

návod k přečinu neoprávněného nakládání s chráněnými volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku k § 299 odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 299 odst. 2 trestního zákoníku, za užití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a za užití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **100 (sto) denních sazeb po 700 Kč (sedm set korun českých), tedy k peněžitému trestu v celkové výši 70 000 Kč (sedmdesát tisíc korun českých).**

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách, a to vždy ve výši 7 000 Kč měsíčně, splatných vždy nejpozději k 15. dni v daném kalendářním měsíci počínaje právní mocí tohoto rozsudku, pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Odůvodnění:

1. V průběhu hlavního líčení přijal soud i přes nesouhlasné stanovisko státního zástupce prohlášení viny obžalovaného projednávaným skutkem. Státní zástupce namítal, že k takovému prohlášení viny není prostor, neboť by měl být skutek taktéž posuzován dle ustanovení § 304 odst. 1 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Sdělil, že akcesorita účastenství má být považována, resp. má být na ní pohlíženo, pouze z hlediska skutku, který je projednáván, nikoliv z hlediska právní kvalifikace. Případné soudní rozhodnutí tak prakticky jiné orgány činné v trestním řízení (pravděpodobně myšleno ty, které vedou trestní stíhání proti samostatně stíhaným obviněným [redacted] a [redacted]) zaváže v právní kvalifikaci takového skutku v jejich trestním stíhání; ostatně jejich trestní stíhání prozatím skončilo nepravomocně usnesením o podmíněném zastavení trestního stíhání, které i kdyby bylo pravomocné, nevytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté.
2. Soud se s názorem státního zástupce neztotožnil. Dle ustanovení § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin (návodce). Dle následujícího odstavce se na trestní odpovědnost a trestnost účastníka užije *ustanovení o trestní odpovědnosti* a trestnosti pachatele, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného.
3. Český právní řád stojí na dualistickém systému chápání akcesority, tedy že striktně rozlišuje pachatele trestného činu (který svým vlastním jednáním naplní zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu, pokusu či přípravy) a ostatní osoby, které se na jeho trestné činnosti podílí (účastníci). Akcesorita pak vykazuje znaky buďto akcesority kvalitativní nebo kvantitativní. Akcesoritou kvalitativní jest závislost trestnosti účastníka „na právní kvalitě“ hlavního činu (JELÍNEK, J. a kol.: *Trestní právo hmotné. Obecná část. Zvláštní část.* 5. vydání. Praha: Leges, 2016, s. 330). V českém právním řádu je však kvalitativní akcesorita chápána jako akcesorita extrémní (přísná), tedy že trestní odpovědnost účastníka na trestném činu závisí na tom, aby hlavní pachatel svým jednáním *naplnil všechny znaky skutkové podstaty* trestného činu (viz PELC, V. *Účastenství v trestním právu. Rigorózní práce.* Praha: Univerzita Karlova, Právnická

fakulta, Katedra trestního práva, 2014, s. 35); je tedy evidentní, že se právní kvalifikace činu účastníka musí kromě obecných znaků shodovat i ve znacích typových (*znacích skutkové podstaty*). Jinak řečeno, pokud akcesorita účastenství bývá založena na právní kvalitě trestného činu „hlavního“ pachatele, musí se i kvalifikace takového jednání účastníka ztotožňovat s právní kvalifikací jednání pachatele; výjimkou by byl např. exces pachatele v deliktu či pokus návodu zvláště závažného zločinu, tedy příprava.

4. Argumentoval-li státní zástupce tím, že trestní stíhání ostatních obviněných – [REDACTED] a [REDACTED] nebylo doposud skončeno, tedy, že může dojít ke změně právní kvalifikace jejich skutku (pokud by se dále pokračovalo v jejich trestním stíhání pro neúspěšné podmíněné zastavení) a možnému ovlivnění takového trestního stíhání nynějším rozsudkem, je třeba uvést následující. Orgány činné v trestním řízení samy ze své vůle vyloučily ze společného řízení věc obžalovaného usnesením ze dne 31.5.2022, č.j. KRPB-207714-305/TČ-2020-060481; zmíněnou samostatnost nynějšího trestního stíhání si tudíž přivodily svým postupem. Navíc rozhodnutí soudu ohledně účastníka trestné činnosti nebrání orgánům činným v trestním řízení samostatně právně kvalifikovat a hodnotit (v případném budoucím trestním stíhání) jednání jmenovaných obviněných, neboť závaznost pro právní hodnocení platí ve vztahu účastníka k pachateli, nikoliv obráceně, tedy ve vztahu pachatele k účastníkovi. Kdyby úvahu státního zástupce vzal soud do konečného důsledku, musel by čekat cca 26 měsíců, než by se případně oba obvinění osvědčili ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání (k němuž došlo usnesením okresního státního zástupce v Břeclavi ze dne 18.11.2022, č.j. ZT 201/2022-38); tato logika by však šla proti zásadě rychlosti řízení, jak ji stanoví § 2 odst. 4 tr.řádu. Ač nelze postavit tento argument na jisto, lze důvodně předpokládat, že obvinění ve věci podmíněného zastavení trestního stíhání nepodají proti usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání stížnost, neboť již finanční prostředky na pomoc obětem trestné činnosti složili, tudíž sami činili aktivní kroky k tomu, aby u jejich osoby takovýto odklon nastal; míra pravděpodobnosti pravomocného podmíněného zastavení je tedy velmi vysoká.
5. S ohledem na shora uvedené přijetí prohlášení viny tak soud zamítl návrh státního zástupce na provedení důkazu odborným vyjádřením k obvyklé ceně lovecké trofeje, neboť takovýto důkaz je zcela zjevně nadbytečný (s ohledem na právní kvalifikaci skutku).
6. Obžalovaný k osobním poměrům uvedl, že aktuálně podstupuje nákladnou [REDACTED] léčbu [REDACTED], kterou si hradí z vlastních prostředků. Bydlí ve vlastní nemovitosti (resp. družstevním bytě) spolu se svou manželkou, jeho výlučným příjmem jest starobní důchod ve výši cca 19 000 Kč měsíčně, manželka pobírá taktéž pouze starobní důchod ve výši okolo 18 000 Kč. Jejich společné měsíční náklady činí okolo 20 000 Kč, úspory dosahují částky okolo cca 100 000 Kč. V péči o domácnost jim pomáhají dvě dcery, které žijí v okolí [REDACTED]. Obžalovaný aktuálně za léčbu vynaložil cca 200 000 Kč, další náklady lze očekávat v závislosti na formě léčby, která bude zvolena (obžalovaný vývoj léčby a zdravotní stav doložil zdravotními zprávami /žurnalizovány na č.l. 298-302/, které soud jakožto důkazy listinné provedl dle § 213 odst. 1 tr.řádu). Obžalovaný trpí [REDACTED], která není [REDACTED]. Z léčby, za kterou dojíždí do [REDACTED] či [REDACTED], bývá unaven, zhoršení stavu pak přivozují i jeho časté bolesti [REDACTED], která mu byla v nedávné době operována; [REDACTED] léčba je pro něj i výraznou psychickou zátěží. Je bez dluhů či exekucí. Ve své pracovní historii se věnoval péči o popuštěná či nemocná zvířata v útulku v [REDACTED], zvířata má rád. Trestnou činnost provedl z vděku či určité úcty k [REDACTED]

██████████, který jej léčil z ██████████ onemocnění a ke kterému díky tomu velmi vzhlížel; chtěl se mu tímto „tipem“ zavděčit.

7. K osobě obžalovaného doplnil soud dokazování podle § 213 odst. 1 tr.řádu provedením listin v podobě opisu z evidence rejstříku trestů a opisu z evidence přestupků, z nichž se podává deliktní bezúhonnost obžalovaného. Z usnesení okresního státního zástupce v Břeclavi ze dne 18.11.2022, č.j. ZT 201/2022-38, pak plyne prozatím nepravomocné podmíněné zastavení trestního stíhání obviněných ██████████ a ██████████, když oba složili státní částky na pomoc obětem trestných činů.
8. Při úvahách o stanovení druhu a výše trestu soud přihlédl dle ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku, ve spojení s ustanovením § 41 a §42 tr. zákoníku, k společenské škodlivosti jednání obžalovaného, stejně jako k jeho pohnutkám, možnostem nápravy a taktéž k jeho dosavadnímu způsobu života; vzal za své důkazy získané provedením shora uvedených důkazních prostředků.
9. Obžalovanému polehčuje nejen jeho dosavadní trestní bezúhonnost ale taktéž fakt, že prohlásil vinu trestným činem; v průběhu hlavního líčení vykazoval znaky velmi upřímné sebereflexe. Soud podotýká, že u obžalovaného nepřistoupil k podmíněnému zastavení trestního stíhání s ohledem na jeho vyjádření, že: „už chce mít danou věc za sebou a nemyslet na ní“; za takovéto situace se jeví jako vhodné uložit peněžitý trest, při jehož zaplacení dojde automaticky k zahrazení odsouzení. Výše peněžitého trestu tak, jak učinil Okresní soud v Břeclavi v původně vydaném trestním příkazu, popř. jak i navrhoval při hlavním líčení státní zástupce, se však jeví soudu jako velmi nepřiměřená, neboť částka ve výši 120 000 Kč se při trestání přečinů ukládá za přečiny s výrazně vážnějšími (až kolikrát fatálními) následky a to navíc osobám, které jsou ekonomicky aktivní. Obžalovaný je starobní důchodce, který si privátně hradí léčbu vážného ██████████ onemocnění; vzhledem k bolestivosti zad má pak velmi limitované výdělkové schopnosti. Je osobou, která doposud nebyla deliktně jakkoliv odpovědná, v nynější věci vystupuje jakožto návodce, nikoliv jako hlavní pachatel. Navíc je nutné poukázat, že 70 000 Kč odpovídá cca trojnásobku, popř. šestinásobku částky, kterou složili zbylí dva samostatně stíhaní obvinění (██████████ a ██████████) a bylo by tedy pro soud až absurdní, aby se obžalovaný blížil výši peněžitého trestu částce, kterou zbylí dva obvinění složili na pomoc obětem trestných činů za situace, kdy sami díky podmíněnému zastavení nemají záznam ve výpisu z evidence rejstříku trestů.
10. Ze všech shora popsanych důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 24. listopadu 2022

JUDr. Petr Kolban
samosoudce